НАРОДНА АРМІЯ

10 серпня, 2017

#32 {5512}

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«ГРОШОВЕ УТРИМАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ БУДЕ ЗБІЛЬШЕНО»

Це, зокрема, стосується льотчиків, десантників, спецпризначенців, танкістів... «Крім того, прийнято рішення збільшити рівень доплати військовослужбовців, які виконують військовий обов'язок в районі проведення АТО. На першій лінії до 10 тисяч гривень на місяць, на другій лінії до 4,5 тисячі гривень», — зазначив глава держави

стор. 2

«Народний Герой України» прапорщик Руслан Пустовойт

МЕДИКИ ДІСТАЛИ З ТІЛА ПРАПОРЩИКА ПУСТОВОЙТА 63 ОСКОЛКИ

на поранених ногах «павук» здолав майже кілометр

стор. 7

НА ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ХРЕЩАТИКОМ КРОКУВАТИМУТЬ 4,5 ТИСЯЧІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

На злітно-посадковій смузі аеродрому Київського державного авіаційного заводу «АВІАНТ» тривають тренування Маршу Незалежності

стор. 3

ТОП-ТЕМИ ТИЖНЯ:

ВАШИНГТОНСЬКА ЕЛІТА СЬОГОДНІ ЖИВЕ В ЖОРСТКОМУ АНТИРОСІЙСЬКОМУ ПОРЯДКУ ДЕННОМУ

стор. 4

ГУМАНІТАРНА ЕВОЛЮЦІЯ — КЛЮЧ ДО БЕЗПЕКИ В РЕГІОНІ

стор. 5

АРТИЛЕРІЯ ВДВ ВЧЕТВЕРО ЗБІЛЬШИЛА ВОГНЕВІ «М'ЯЗИ»

стор. 6

«КОЛИ МАМА ЗАПИТУЄ, ДЕ Я, КАЖУ ЇЙ, ЩО Я НА «МОРІ»

Українську позицію з такою назвою з трьох боків оточують російські найманці. Наші військовослужбовці для них немов кістка в горлі

стор. 8

ОПЕРАЦІЮ ПРОВОДИЛИ ХІРУРГ ТА... САПЕР. ОБИДВА — В ШОЛОМАХ ТА БРОНЕЖИЛЕТАХ!

Військові лікарі виконали унікальну операцію з вилучення гранати ВОГ з ноги пораненого бійця

стор. 9

НАШ ФЛОТ ПІДСИЛИТЬ ВЕРТОЛІТ Ка-226

За максимальної злітної маси 3400 кг він може піднімати корисне навантаження до 1000 кг

стор. 11

ЖИТЛО ЛЕЙТЕНАНТАМ — ОДРАЗУ ПІСЛЯ ВИПУСКУ

Проблему безквартир'я планують розв'язати за рахунок фонду службового житла та іпотечного кредитування. Зараз іде робота над проектом запровадження штатно-посадового житла

стор. 12

НІНА МАТВІЄНКО:

«Я МРІЮ ЗАСПІВАТИ ТАКУ ПІСНЮ, ЯКА Б, НАЧЕ ДЗВІН, ПІДНІМАЛА УКРАЇНСЬКИЙ ДУХ»

стор. 18

У БУНДЕСВЕРІ НА СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦЯ НАВЧАЮТЬСЯ ДВА-ТРИ РОКИ

стор. 20

ЦЬОГО РОКУ НА ВІДНОВЛЕННЯ БОЄЗДАТНОСТІ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ПОВІТРЯНИХ СИЛ НАДАНО ПОНАД МІЛЬЯРД ГРИВЕНЬ

ЦЕ ДАСТЬ ЗМОГУ ПОСТАЧИТИ У ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ПОНАД 40 ОСНОВНИХ ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄННЯ Й ТЕХНІКИ

Президент України Петро Порошенко піднімається у кабіну літака МіГ-29 УБ

Про це повідомив Президент України Петро Порошенко під час робочої поїздки на Вінниччину.

«Щиро дякую за бездоганну військову службу всім, хто сьогодні перебуває на сторожі неба незалежної України, — сказав глава держави, вітаючи льотчиків із Днем Повітряних Сил ЗС України. — Ви виконували й виконуєте надзвичайно складні завдання. З неба прикриваєте й захищаєте наші війська та всю нашу державу, здійснюєте повітряну розвідку. Екіпажі авіаційних бригад спільно з бойовими розрахунками зенітних ракетних та радіотехнічних підрозділів цілодобово перебувають на бойовому чергуванні в системі протиповітряної оборони».

За словами Петра Порошенка, професіоналізм наших авіаторів відзначають на міжнародному рівні. Минулого місяця військові льотчики 831-ї бригади тактичної авіації стали переможцями в номінації «Найкращий пілотаж серед країн–партнерів НАТО» на міжнародному авіаційному показі The Royal International Air Tattoo, який відбувався у Великій Британії, мовиться на сайті глави держави.

Крім того, вагомим кроком до взаємосумісності з підрозділами протиповітряної оборони держав–членів НАТО була участь та успішні бойові стрільби зенітного ракетного підрозділу С-300 у міжнародних тактичних навчаннях із бойовою стрільбою «Шабля-2017». «Це перший досвід участі підрозділів зенітних ракетних військ Повітряних Сил у таких міжнародних навчаннях, які відбувалися в Болгарії цього року», — зауважив глава держави.

Петро Порошенко наголосив, що цього року на відновлення боєздатності, утримання, експлуатацію й ремонт озброєння та військової техніки Повітряним Силам надано з Державного бюджету понад мільярд гривень.

Упродовж першого півріччя після модернізації та ремонту в бойові військові частини вже передано літаки Су-24М, Су-25М1, Су-27УБМ1, МіГ-29, Ан-26 та Л-39, радіолокаційні комплекси «Малахіт», «Пелікан»

«Це дасть змогу постачити у військові частини понад 40 основних зразків озброєння й техніки. Бойовий склад уже поповнили відремонтовані та модернізовані літаки, зенітні ракетні й радіолокаційні комплекси. Упродовж першого півріччя після модернізації та ремонту в бойові військові частини вже передано літаки Су-24М, Су-25М1, Су-27УБМ1, МіГ-29, Ан-26 та Л-39, радіолокаційні комплекси «Малахіт», «Пелікан», — повідомив Президент.

Глава держави зазначив, що війна прискорила зміни в програмі підготовки льотного складу, на 50 годин збільшився наліт на кожного курсанта, зросли вимоги до підготовки пілотів в умовах, наближених до бойових. «Торішні випускники Харківського національного університету Повітряних Сил першими в історії вишу не тільки опанували техніку пілотування бойових літаків МіГ-29 та Су-25, а й здійснили вильоти на бойові завдання», — сказав він.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «ГРОШОВЕ УТРИМАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ БУДЕ ЗБІЛЬШЕНО»

Президент України Петро Порошенко під час урочистостей з нагоди Дня Повітряних Сил повідомив про збільшення грошового утримання військовослужбовців Збройних Сил певних спеціальностей.

Глава держави нагадав, що недавно підписав зміни до Державного бюджету 2017 року, відповідно до яких значно підвищено фінансування ЗСУ. «Це дає можливість нам сконцентрувати на ключових напрямках наші зусилля, спрямувати ресурси й резерви. Я доручив, і Міністр оборони мене щойно поінформував, що підписано наказ, відповідно до якого буде збільшено грошове утримання військовослужбовців певних спеціальностей, яких конче потребує сьогодні українська армія», — повідомив Петро Порошенко під час урочистостей після прибуття літаком МіГ-29 на військовий аеродром у селі Гавришівка Вінницької області.

За його словами, це стосується льотчиків, десантників, спецпризначенців, танкістів, насамперед механіків-водіїв, і фахівців інших напрямків, де на сьогодні потрібна не лише кількість, а й фахова підготовка та збільшення мотивації, не лише моральної, до якісного виконання обов'язків, покладених на військових державою, мовиться на сайті глави держави.

«Крім того, прийнято рішення ще збільшити рівень грошового утримання, доплати військовослужбовців, які виконують військові обов'язки в районі АТО. Я доручив підняти утримання на першій лінії до 10 тисяч гривень на місяць і підвищити утримання на другій лінії до 4,5 тисячі гривень», — сказав Президент.

Він наголосив, що це є виконанням зобов'язань щодо пріоритетності фінансування ЗСУ та забезпечення захисту суверенітету, територіальної цілісності й незалежності України, визволення кожного клаптика нашої землі від російської агресії.

ГЕРОЯМ ПЕРЕДОВОЇ ЛІНІЇ — ВІДЗНАКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ

Протягом трьох днів у зоні відповідальності оперативно-тактичного угруповання «Донецьк» працювала робоча група Міністерства оборони України на чолі з генерал-лейтенантом Русланом Хомчаком. Офіцери відвідали всі частини й підрозділи, які тримають оборону на Донецькому напрямку

Головною метою робочої групи є вивчення реального стану справ та заохочення найкращих військовослужбовців відзнаками Міністерства оборони України. Багато солдатів та офіцерів отримали нагороди на місцях їхньої служби, на передових лініях оборони.

Такі заохочення відбуваються не вперше. Це підносить бойовий дух військовослужбовців, адже вони відчувають, що їхню сумлінну ратну працю високо цінують. До початку церемонії нагородження декотрі з бійців не вірили, що саме генерал такого високого рангу приїде на передову, щоб вручити їм нагороди й передати слова вдячності за те, що вони обороняють Україну.

Тарас ГРЕНЬ, Сергій БЕРЕЦЬ

ВАЖКОПОРАНЕНІ УЧАСНИКИ АТО МОЖУТЬ ПРОЙТИ РЕАБІЛІТАЦІЮ ЗА КОРДОНОМ

Захисникам незалежності й територіальної цілісності України, які під час бойових дій зазнали важких поранень або захворювань, надано можливість пройти реабілітацію та лікування за кордоном, повідомляє Державна служба у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції.

Учасникам АТО до 20 серпня 2017 року потрібно заповнити анкету, яку можна отримати, надіславши запит на електронну пошту katya.mashko@gmail.com. У темі листа слід зазначити «Кандидат для лікування за кордоном». До анкети треба додати копії посвідчення УБД або інваліда війни, епікризів тощо.

Щоб отримати докладну інформацію, звертайтеся за телефонами:
093 206 7475, 068 850 2726, 044 255 7175.

АНТИУКРАЇНСЬКЕ ТЕЛЕРАДІОМОВЛЕННЯ ЗАБЛОКУЮТЬ

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов у зоні відповідальності оперативно-тактичного угруповання «Донецьк» провів випробування першого дослідного зразка комплексної системи інформаційної протидії. Про це повідомляє прес-служба РНБО.

За словами Олександра Турчинова, як і було обіцяно, ця комплексна система інформаційної протидії, яку мають розгорнути вздовж усієї лінії розмежування в районі АТО, «дасть змогу ефективно блокувати антиукраїнське телерадіомовлення». Блокуватимуть також і так звані «республіканські канали». «Що важливо, ця система дає змогу вибірково блокувати аналогові, цифрові та супутникові телерадіоканали, які поширюють сепаратистську та проросійську пропаганду, і водночас не заважати роботі українського телерадіоефіру», — наголосив Секретар РНБО України, нагадавши, що на його запит ресурси на цю систему надав Кабінет Міністрів України з резервного фонду.

Олександр Турчинов також повідомив, що випробування були успішними: «Російські та сепаратистські канали було надійно заблоковано, а українські без будь-яких перешкод упевнено приймали телерадіоприймачі».

Керівник Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України Леонід Євдоченко доповів Секретарю РНБО України, що після завершення випробувань системи потрібно до чотирьох місяців для її розгортання вздовж усієї лінії розмежування.

НА ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ХРЕЩАТИКОМ КРОКУВАТИМУТЬ 4,5 ТИСЯЧІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

НА ЗЛІТНО-ПОСАДКОВІЙ СМУЗІ АЕРОДРОМУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АВІАЦІЙНОГО ЗАВОДУ «АВІАНТ» ТРИВАЮТЬ ТРЕНУВАННЯ МАРШУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Цього року в урочистих заходах із нагоди святкування 26-ї річниці незалежності України візьмуть участь 4,5 тисячі військовослужбовців — представників Збройних Сил України, Національної гвардії, Державної прикордонної служби, співробітників Національної поліції України. Про це повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час перевірки підготовки особового складу, залученого до військового параду на головній вулиці столиці 24 серпня

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак особисто перевірив підготовку особового складу, залученого до військового параду з нагоди Дня незалежності

— Понад 1000 військовослужбовців — представників ЗС України, які крокуватимуть у парадних розрахунках Хрещатиком, брали участь у бойових діях на Сході України, понад 200 військових нагороджено державними нагородами за мужність і героїзм, які вони проявили під час антитерористичної операції на території Донецької і Луганської областей, — сказав Міністр оборони України.

За його словами, у День незалежності діятиме виставка військової техніки, де буде представлено як модернізовані, так і нові зразки військової техніки.

Особливістю цьогорічного параду стане й те, що вперше до складу прапорів буде включено бойовий прапор 3-ї Залізної стрілецької дивізії армії УНР та бойовий прапор 1-го Українського полку ім. Б. Хмельницького. Це прокладе нитку спадкоємності від Дієвої Армії УНР до Збройних Сил України

Також в урочистостях до Дня незалежності України візьмуть участь підрозділи країн Альянсу та високі гості з дружніх держав. Як повідомили представники військового відомства, це військові з Великої Британії, Грузії, Естонії, США, Латвії, Литви, Польщі та інших країн.

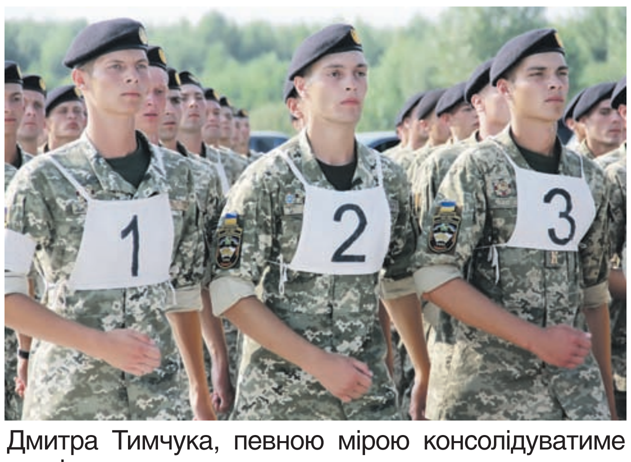
Особливістю цьогорічного параду стане й те, що вперше до складу прапорів буде включено бойовий прапор 3-ї Залізної стрілецької дивізії армії УНР та бойовий прапор 1-го Українського полку імені Богдана Хмельницького, який було сформовано в Києві 1917 року. На переконання багатьох фахівців, це прокладе нитку спадкоємності від Дієвої Армії УНР до Збройних Сил України.

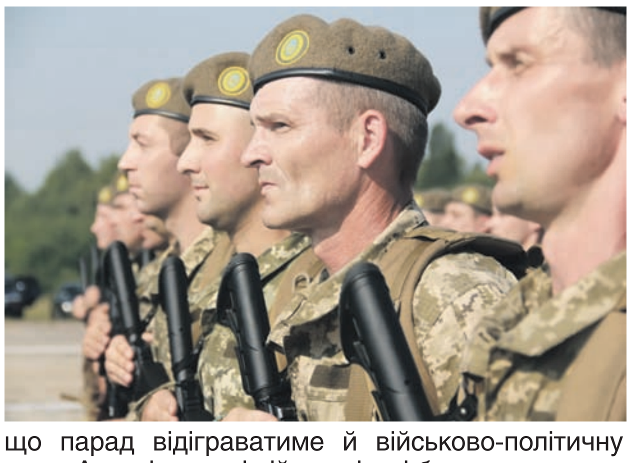
У святкових заходах також братимуть участь військові оркестри різних військових формувань. Військовослужбовці Збройних Сил України продемонструють оновлені зразки форми одягу для роти Почесної варти. А військовим частинам і з'єднанням, які відзначилися під час бойових дій на Сході України буде присвоєно почесні найменування.

На переконання глави військового відомства, парад на честь святкування Дня незалежності має велике значення для українського війська.

— Усі військовослужбовці Збройних Сил України та представники інших військових формувань мають право в парадних одностроях пройти центральною вулицею нашої країни — Хрещатиком. Пройти з гордо піднятою головою, щоб подивитися в очі нашому народові, який віддає останнє для війська, аби армія мала нове озброєння, техніку, нове оснащення. Це свято потрібно і нам, військовим, і українському народові, — підкреслив глава Міноборони.

Військовий парад із нагоди 26-ї річниці незалежності України, на переконання народного депутата

Дмитра Тимчука, певною мірою консолідуватиме суспільство.

— Коли країна перебуває в умовах стримування зовнішньої агресії, військовий парад відіграє велику роль, адже демонструє суспільству наявність тієї сили, що здатна захистити державу, і позитивно впливає на морально-психологічний стан населення, — зазначив Дмитро Тимчук.

Резюмуючи, народний депутат України сказав, що парад відіграватиме й військово-політичну роль. Адже іноземні військові, які братимуть у ньому участь, яскраво продемонструють не тільки нашому суспільству, а й Кремлю, що Україна не залишилася наодинці зі своїми проблемами та що, обравши європейський шлях та євроатлантичну інтеграцію, ми розраховуємо на підтримку з боку країн-членів НАТО.

Вадим КОВАЛЬОВ

ДМИТРО ТИМЧУК:
8 СЕРПНЯ МИНУЛА ДЕВ’ЯТА РІЧНИЦЯ АГРЕСІЇ РОСІЇ ПРОТИ ГРУЗІЇ

Україна в цій агресії зіграла особливу роль. Про це на своїй сторінці у Facebook повідомляє народний депутат України Дмитро Тимчук. Далі він пише:

«Військово-технічна (не особливо афішована) допомога Тбілісі — це один момент. Важливіший інший бік — військово-політична складова, де Київ програв усе, що міг. Зокрема у 2008 році він фактично ніяк не відреагував на те, що в агресії проти Грузії росіяни використовували ЧФ РФ, тобто за фактом територія України (Крим і Севастополь) стали одним із плацдармів для російської агресії. Тоді як міжнародне право каже: якщо держава надає свою територію для агресії іншої держави проти третьої сторони, вона сама автоматично стає співучасником агресії.

Україна тоді проковтнула путінську авантюру проти Грузії і свою нав’язану Москвою роль в цій війні, ЧФ РФ залишився в Криму. І незабаром вже сама Україна стала жертвою, — за іронією долі, не без того ж ЧФ.

Історія не знає умовного способу, але є урок: ні на який злочин Росії не можна ні в якому разі закривати очі, де б він не стався. Якщо хтось в світі думає, що нинішні українські події далеко, і на путінські бузувірства з Кримом і на Донбасі можна закрити очі — скоро розкається. Яскравий і кривавий приклад того, на жаль, — сама Україна».

ТАРАС БЕРЕЗОВЕЦЬ:
ВАШИНГТОНСЬКА ЕЛІТА СЬОГОДНІ ЖИВЕ В ЖОРСТКОМУ АНТИРОСІЙСЬКОМУ ПОРЯДКУ ДЕННОМУ

Шансів у Кремля домовитися про прорив у відносинах із Трампом із самого початку не було. Про це на своїй сторінці у Facebook пише український політолог Тарас Березовець.

«Туман ілюзій щодо перезавантаження розвіявся дуже швидко. Вашингтонська еліта сьогодні живе в жорсткому антиросійському порядку денному. І тому вибору немає в самого Трампа. Вислання американських дипломатів із Росії вже ні на що не впливає. Це констатація факту рівня двосторонніх відносин. Але й це не кінець.

Після передачі Пентагоном Білому дому пропозиції про постачання зброї в Україну ситуація стає ще гіршою. Відмова Трампа військовому відомству тільки призведе до нової кризи. Тому, найімовірніше, Трамп піде на постачання озброєнь Україні. Напередодні ЧС із футболу Путіну доведеться вибирати: іти на загострення на Донбасі й поставити під загрозу його проведення чи проковтнути чергове приниження. Американці все добре прорахували й поставили Путіна перед роздоріжжям: поганий вибір або ще гірше. А ще й вибори на носі. Кремлівський Акела може промахнутися, і тоді для нього все закінчиться зовсім сумно».

ПАВЛО КАЗАРІН: *ПАМ’ЯТНИК НАДІЯМ*

«Казка про золоту рибку» — це ж не про дітей. Вона про дорослих, які забули причиново-наслідкові зв’язки. Навесні 2014-го Москва могла думати, що її майбутнє тріумфальне. Крим відібрано в України. Київ починає грузнути у війні з найманцями.

Захід запроваджує косметичні санкції й старанно вмовляє Кремль сісти за стіл переговорів.

За спиною у Володимира Путіна — тріумфально виграна Олімпіада. Один із найнижчих рівнів держборгу. Нафта по сто з гаком доларів за барель. Росія головує в G8.

У той момент потрібно було бути відчайдушним оптимістом, щоб ставити в політичному тоталізаторі на Україну. Ніхто не знав, чи зможе воювати армія. Боєздатних частин було до божевілля мало. Країна нагадувала хворого, який випірнув із коми й намагався зрозуміти, які саме м’язи атрофувалися в його державному організмі за двадцять три роки бездіяльності. До того ж на місці вирваного з коренем Криму була рана.

Хто знає, як би склалася історія, якби Москва вирішила, що їй вистачить? Якби вона не стала перетворювати Донбас на гарячу точку? Якби не стала відряджати на Схід України солдатів і найманців? Якби не стала надавати їм зброю та «Буки»?

Хто знає, у який момент ситуація б затихла, якби Кремль не став брати участь у сирійській кампанії? Якби російські бомби не забирали життя мирних жителів? Якби російське посередництво й далі залишалося дипломатичним, яке добре своїми правами й відсутністю зобов’язань?

Хто знає, який би мала вигляд реальність, якби російське керівництво не вирішило втрутитися в президентські вибори в США? Якби Конгрес і Сенат не сприймали Москву як загрозу своїй політсистемі? Якби Дональду Трампу не довелося зображати із себе яструба, щоб позбутися підозр у лояльності до Кремля?

Хто знає, як би реагувала Європа, якби Москва не порушувала свої обіцянки про долю газових турбін Siemens? Якби не намагалася втручатися в долі колишніх югославських республік? Якби не робила демонстративну ставку на Марін Ле Пен, яка програла вибори своєму опонентові?

Уся історія останніх трьох років — це приклад того, як Володимира Путіна раз по раз не влаштовував виграний ним трофей. Йому було мало ночов, хати, звання «столбовой дворянки» і навіть статусу вільної цариці. Амбіції, які зростають, і віра у власну удачу — чудовий спосіб похovати перспективи.

І ось тепер у Москві п’яний чоловік у футболці «Оплоту» б’є журналіста телекомпанії НТВ. Тієї самої, що протягом трьох останніх років співала осанну «доблесним захисникам Новоросії». Тільки вони тепер чомусь купаються в московських фонтанах і саме там чешуть свої кулаки.

А на іншому кінці планети президент США підписує системний закон про санкції. Той самий президент, перемогу якого ще недавно представляли як головне досягнення російської зовнішньої політики. Ті самі санкції, які виводять Росію в розряд країн, кожен крок яких будуть відстежувати спеціальні служби.

Москві лишається тільки ставити пам’ятник своїм нездійсненим надіям. Можливо, у майбутньому його навіть не знесуть. Для науки нащадкам.

ВОЛОДИМИР ФЕСЕНКО:
ПОМІТНЕ ОХОЛОДЖЕННЯ АМЕРИКАНСЬКО-РОСІЙСЬКИХ ВІДНОСИН

Зустріч Трампа з Путіним не принесла прориву в розвитку американсько-російських відносин. Навпаки, позначилася прямо протилежна тенденція. Про це зазначає у своєму блозі в «Українській правді» політолог, керівник Центру політичного аналізу «Пента» Володимир Фесенко.

«Обидві палати Конгресу майже одноголосно затвердили закон про санкції проти агресії ряду країн, серед яких опинилася й Росія. Президент США Дональд Трамп змушений був підписати цей закон. Значимість цього закону полягає в тому, що санкції проти Росії ставлять на законодавчу основу, і Президент США не зможе в односторонньому порядку скасувати ці санкції. По суті, це означає довгостроковий характер американських санкцій проти Росії. Тут можна провести аналогію зі знаменитою поправкою Джексона-Веніка до закону про торгівлю, яка запровадила (1974 р.) обмеження на торгівлю США з країнами, такими, що порушують права людини, зокрема право на еміграцію. Головним об’єктом торгових санкцій у рамках цієї поправки був Радянський Союз, і поправка Джексона-Веніка формально діяла навіть після розпаду СРСР. Стосовно Росії її було остаточно скасовано тільки 2012 року.

У Росії не приховують свого роздратування з приводу закону про санкції. Президент В. Путін заявив про різке скорочення американського дипломатичного персоналу в Росії (що вдарить передусім по російських громадянах, які працюють в американських дипломатичних місіях) і закриття дачі в Срібному Бору для американських дипломатів. Але за формою це відповідь, через півроку, на відповідні дії ще Президента Обами. Щоправда, американський закон про санкції викликав невдоволення й в Європі, особливо в Німеччині, оскільки під ударом списку санкцій ризикують опинитися ряд європейських компаній і проект «Північний потік-2».

Відносини в трикутнику «США — ЄС — Росія» стануть іще складнішими й суперечливішими, але на переговорний процес щодо врегулювання конфлікту на Сході України це може вплинути лише фоново й побічно. Жодна зі сторін цього переговорного процесу не зацікавлена в його припиненні. А значить, переговори щодо конфлікту на Донбасі продовжаться й далі», — зазначає експерт.

ГУМАНІТАРНА ЕВОЛЮЦІЯ — КЛЮЧ ДО БЕЗПЕКИ В РЕГІОНІ

ПЕРЕД УКРАЇНОЮ НИНІ ПОСТАВ БАГАТОКОМПОНЕНТНИЙ ВИКЛИК, ЩО ПРОДОВЖУЄ РЕАЛЬНО ЗАГРОЖУВАТИ ІСНУВАННЮ ЇЇ ПОВНОЦІННОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

І не варто шукати винятково лінійних, очевидних ризиків щодо кожного з важливих напрямів, у якому формується й поки що діє та чи інша складова згаданого виклику. Вони співіснують, немов підживлюючи, підсилюючи одна одну. Суто воєнна загроза не справить на державу — об'єкт зовнішньої агресії — потужний кумулятивний вплив, якщо національний політичний дискурс, стан економіки, гуманітарна компонента соціуму відповідатимуть найвищим стандартам досконалості й розвитку. Саме останній, гуманітарний аспект, як активний чинник та збудник багатьох процесів у динамічній безпековій ситуації, мене й зацікавив

Якраз від того, як люди себе ідентифікують у громадянському суспільстві, як на них впливає мікроклімат локального соціуму, яку перспективу вони бачать у цій країні, який рівень задоволеності економічними, культурними, політичними й іншими потребами, залежить те, наскільки місцева, а з нею й глобальна безпекові ситуації матимуть захист від ідей «руского» чи іншого недружнього нам «міра». Найкращим щепленням суспільства проти засівання в нього зерна деструкції є успішна гуманітарна політика держави. Ця політика повинна буквально огортати громадянина опікою, яка цілком реально спроможна стати за вмілого розпорядництва інвестицією майбутнього, конвертованою у стабільну картину буття в країні. Хто захоче позбутися такого капіталу? А що робити, якщо його іще недостатньо, коли, відповідно до дослідження американської неурядової організації Social Progress Imperative, Україна посіла 64-те місце серед 128 держав в індексі соціального розвитку? Звісно, не так уже й погано, бо трішки краще, як торік, проте на європейському тлі не надто привабливо. Але тренд є втішним. Можливо, це і є наш шлях — повільної еволюції без гігантських стрибків, на кшталт зроблених азійськими, американськими та іншими «тиграми»? От і індекс інвестиційної привабливості України цьогоріч так само повільно досяг історичного максимуму — синхронно зі здобуттям жаданого безвізу. Назвемо й іншу еволюційну прикмету: економіка пожвавлюється, та ще й її «світла» частина, оскільки кількість реєстрованих безробітних зменшилася з 1,5% працездатного населення торік до 1,3% 2017-го (абсолютне скорочення в цифрах — майже 59 тис. осіб).

Саме економіка, яка зростає, практична боротьба з корупцією та успішна гуманітарна політика якнайкраще закоркують будь-які «голоси» сумнівів, породжені путінською риторикою

Чи свідчать ці сигнали про те, що ми вже сформували канали успішної протидії кремлівській агресії в немілітарній сфері? Без сумніву, адже провальна гуманітарна політика домайданної доби, і не лише на терені, який називають електоральною базою лівих та «регіоналів», а й загалом у державі, якраз і призвела до дифузії путінізму в подієві поля України. І кожен, хоча б малий успіх, але з історією подальшого нарощування, критично важливий як засіб блокади й протидії гібридному наступу путінців.

Навіть у лиху годину війни, коли про контроль цивільних над воєнною організацією держави говорити нібито не зовсім комільфо, сам очільник оборонного відомства генерал армії України Степан Полторак ратує за найскоріше формування відповідної законодавчої бази й усталення системи такого демократичного контролю за європейським взірцем. До кінця 2018-го цим відомством керуватиме цивільна особа, цивільними будуть і заступники міністра. І це теж свідчення української гуманітарної еволюції.

Керівник Головного департаменту з питань гуманітарної політики Адміністрації Президента України Юрій Рубан:

«Роль невоєнних методів тиску на противника, зокрема, через гуманітарний елемент, дедалі зростає»

У цьому контексті надзвичайно актуальним видався виступ першого заступника Міністра оборони України Івана Руснака на семінарі Роуза-Рота на тему «Гуманітарна і військова ситуація на Донбасі». Він зауважив: **Москва за будь-яку ціну прагне зірвати євроінтеграцію Києва, що стає дедалі успішнішою. До того ж воєнна сила тут — лише тло, відгомін справді титанічних зусиль Кремля на інформаційному фронті, що має дві провідні складові. Перша — розхитування до стану некерованості внутрішньої ситуації в Україні, друга — кампанія з дискредитації України на світовій арені, яку провадять уперто й не жалкуючи грошей із уже добряче схудлої путінської казни. Тому Іван Руснак влучно та справедливо наголосив: роль невоєнних методів тиску на противника, зокрема через гуманітарний елемент, зростає.**

Важливо вести мову про те, як держава забезпечує постачання води та енергоносіїв, тримає під контролем екологічну ситуацію й продовольчу безпеку, налагоджує медобслуговування, опікується дітьми, пенсіонерами та людьми з обмеженими фізичними можливостями на донбаському терені. Життя вздовж лінії зіткнення сповнене ризиків, і настрої місцевого люду — немов оголений нерв, що потребує захисної оболонки. Тут іще багато дезорієнтованих, але небезнадійних. Якщо вони повірять в Україну, без ілюзій на миттєве диво й щуче веління, то цією вірою допоможуть повернути майже 43 тисячі квадратних кілометрів окупованої російськими силами частини Донбасу.

Очевидно, наші союзники у світі сподіваються, що Україні таки вдасться розв'язати кризу на Донбасі в ненасильницький спосіб. Приміром, під час липневої конференції, що відбулася в Лондоні з участю дипломатів ЄС, Канади та Японії, а також Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана, висловлено політичну підтримку курсу української влади й запевнення в готовності поділитися досвідом економічних реформ. Саме вони можуть зробити головне — дати українцям перспективу. Та ще й настільки реальну й безальтернативну, що від неї буде невигідно і нелогічно відмовлятися. Саме економіка, що зростає, практична боротьба з корупцією та успішна гуманітарна політика якнайкращим чином закоркують будь-які «голоси» сумнівів, породжені путінською риторикою. Міністр закордонних справ Канади Христя Фріланд доречно сказала: «…треба не втратити досягнень та надбань Майдану. Ми віримо в політичну значимість того, що відбувається в Україні. Це поле битви за демократію у світі».

— Критично важливо, особливо на теренах — колишніх вотчинах «регіоналів», зростити місцевих лідерів, чий авторитет базується на українській патріотичній платформі. Рецепт успіху громади — будь-якої, на Київщині, Херсонщині, Харківщині чи Луганщині — є один: бути разом з Україною, — зауважив в ексклюзивному коментарі «НА» керівник Головного департаменту з питань гуманітарної політики Адміністрації Президента України Юрій Рубан. — Треба чітко уявляти загрози й загалом характеристики такого феномена, як сепаратизм. Він розвинений у багатьох країнах, і сама наявність його проявів не означає, що це привід для катастрофи. Під проявами маю на увазі такі явища, як землярство, різновиди певної ідентифікації великих і малих спільнот. Просто варто не допускати, щоб у глобальному масштабі ці речі давали тріщину у фундаменті нашої державності. Донбас у російському сценарії виконує специфічну роль. І одна з них — блокування інтеграції України в європейський економічний, політично-ціннісний простір, унеможливлення формального влиття в НАТО.

— Юрію Григоровичу, а як гуманітарна складова впливає на безпекову ситуацію в Україні загалом і в районі АТО зокрема?

— Це війна гібридна в усіх сенсах, передовсім саме в гуманітарному. Вона випробувала на міцність, креатив, адекватність країни, людей у ній і владу, якщо правильніше — лідерів. Може, не так швидко, але вони знаходили відповіді на такі запитання, на які мало хто у світі знав, що справді сказати. Приміром, формат військово-цивільних адміністрацій наразі, попри понад три роки війни, попри те, що, імовірно, буде інший правовий контекст нинішньої АТО, довів ефективність на цьому етапі. І цей багатоаспектний досвід буквально формує наш «імунітет» як держави. Гуманітарна катастрофа, слава Богу, для Донбасу не вселенська, але локальні спалахи є. Вони безпосередньо пов'язані з актами агресії: убивствами, обстрілами житлових кварталів, промислових, інфраструктурних об'єктів російсько-терористичними силами.

— Чи навчилася Україна перемагати в інформаційному протиборстві?

— Україна не закривається інформаційною завісою, як Росія, що творить паралельну реальність. Навпаки, ми намагаємося бути відкритими до світу. Але маємо загрози, які треба ідентифікувати й давати їм раду. Інформаційний суверенітет України тут — актуальний правовий інструмент, що тільки формується. Дуже важливо не кинути на самоті українців окупованих Донбасу й Криму в тому інформаційному російському киселі, яким їх насильно годують. Ключові в цьому завданні технічний та комунікаційний інструментарії, творення довіри до цінностей, які вибрали українці та за які вони воюють. Нам потрібні сценарії миру й перемоги як успіху проекту під назвою Україна. Це засіб переконання, до того ж навіть кращий, ніж зброя, хоча це питання більшого часу. І в цьому — важливий нюанс. Не треба гаяти час, бо й противник використовує цей ресурс. Звісно, усе вдасться, якщо відбудеться економічне відновлення. Україна вже на тому шляху: за підсумком 2016-го, реальний ВВП зріс на 2,3%. Держбюджет 2017-го побудовано на прогнозі зростання ВВП до 3%. Логічно, що значну частину перевиконання бюджету спрямують на сектор оборони та безпеки.

Геннадій КАРПЮК

У червні 2017 року десантники вперше за історію української реактивної артилерії стріляли з БМ-21 «Град» з поромної переправи

АРТИЛЕРІЯ ВДВ ВЧЕТВЕРО ЗБІЛЬШИЛА ВОГНЕВІ «М'ЯЗИ»

ВІЙНА ПІДКАЗАЛА, ЯКУ КОНФІГУРАЦІЮ АРТИЛЕРІЇ ПОТРЕБУЮТЬ СУЧАСНІ ДЕСАНТНІ ПІДРОЗДІЛИ

Донедавна існував стереотип, що десантники — це такі собі «поліпшені піхотинці», яких викидають із парашутами з літальних засобів і які далі мають сподіватися на Божу прихильність і вдале приземлення. А вже потім, на тверді, ці хлопці беруться виконувати поставлене завдання. Звісно, певний реальний фундамент у цього уявлення таки існує. Але правда в тім, що українські десантники на полі бою спроможні застосовувати практично весь спектр озброєння та військової техніки. Зокрема, артилерійської

Хоч би в складі якого війська перебував артилерист, його головне завдання — вогневе ураження противника. До початку АТО в українській армії існував підхід, що в цьому процесі частка ракетників та артилеристів становить до 70%. Проте досвід бойових дій на Донбасі свідчить про таке: вирішальна частка участі гармашів у справі ураження ворога доходить до 90%. Зокрема, це стосується артвогню частин Високомобільних десантних військ.

— До 2014-го відбувалося скорочення та оптимізація артилерійської компоненти десантного війська. Із жахом згадую, як це призвело до того, що в складі аеромобільної бригади лишався гаубичний дивізіон на Д-30. І навіть його збиралися обмежити. Нині виходимо на пристойний рівень озброєння десантних бригад, у яких достатньо САУ, мінометів та й Д-30 стало значно більше, — розповідає заступник командувача — начальник управління ракетних військ та артилерії ВДВ ЗС України полковник Сергій Артамощенко.

— Війна підказала, яку конфігурацію артилерії потребують сучасні десантні підрозділи? Як на мене, на відміну від багатьох армій світу, нам бракує легкого артозброєння. Ваша думка про використання за натовським зразком 60-міліметрових мінометів, таких, як ротний М224 армії США, що перебуває на озброєнні піхоти й десантників, — цікавлюся в співрозмовника.

— Ми наближаємося до запровадження й такої зброї (перспективний міномет М60 «Камертон» київського заводу «Маяк». — Авт.). 120-міліметровий міномет "Молот" пройшов тернистий шлях узяття на озброєння, і ми ним користуємося. Так, безумовно, такі речі, як 60-міліметровий міномет, теж потрібні. Але для всього є своє краще місце й кращий час для застосування. Цей зразок має обмежені дальність стрільби та дію ураження. Якщо бій веде батальйон, то наявність таких засобів не надто підсилює ефективність вогневого ураження противника. А от якщо працює група у варіації ДРГ, мобільного спецзагону, то ці міномети надзвичайно актуальні. **Виходячи з того, яке ОВТ наразі є, наш компонент номер один — це самохідні гаубиці й міномети на базі багатоцільового легкоброньованого тягача. Хотілось би, щоб у нас були артсистеми, дальність ведення вогню яких перевищує характеристики подібної техніки противника. Також слід удосконалювати засоби виявлення та позиціонування сил ворога**.

Спеціально не готують артилеристів для частин ВДВ. Сюди приходять «чисті» гармаші. Відтак офіцери опановують повний цикл повітрянодесантної підготовки, адже їм треба стрибати з літака разом із підлеглими слідом за гаубицями або самохідними мінометами «Нона», що також спускаються з неба під куполами. Артилеристи-десантники мають добряче засвоїти цю специфіку. Передусім те, що рейдові загони десанту почасти залишаються сам на сам із противником: діють автономно, з мінімальним боєкомплектом. Тому артилеристів у тільниках готують так, щоб бездумно не витрачали снаряди, ракети або гранати. Інший аспект: артилерія десанту має порівняно вищу динамічність і мобільність у діях. Зазвичай їй ставлять завдання, які слід виконати за короткий час, аби завдати супротивникові відчутного вогневого ураження. Необхідні навички гармаші ВДВ закріплюють на навчаннях, яких нині не бракує. Під час одного з них було відпрацьовано переміщення за 10 діб шістьма полігонами з виконанням бойових завдань. До того ж бійці до останнього часу не знають, на яких полігонах і за якою легендою все відбудеться.

До речі, на навчаннях зазвичай працює й наукова група командування ВДВ, яка має дослідницькі завдання. Як приклад — виконання вогневого завдання з поромної переправи взводом ракетних систем залпового вогню. Багато хто цей метод критикував: мовляв, нічого в тому немає гарного. Умовний противник діяв із протилежного боку Канівського водосховища. Треба було вплинути на противника, аби висадити на березі десант. Виникла потреба завдати вогневого ураження резервам, які підтягував «ворог». І так, щоб наші передові частини успішно закріпилися, створивши плацдарм (Ржищівський полігон). Рішення було адекватне, відповідало правилам і курсу стрільб. Пором із «Градом» вода не розхитувала, бо його фіксували катери з двох боків. Та й стрільбу тоді вели непрямою наводкою. Хоча й вона може бути ефективною.

У США майже 15 років тому почали розбудову страйкер-бригад як проміжного варіанта між легкою піхотою та бронетанковими частинами. Їхня концепція імпонує командуванню українських ВДВ

На думку Сергія Артамощенка, перспектива десантної артилерії — у розробці мобільних мінометних та артилерійських комплексів на базі колісних автомобілів типу «Барс» або «Спартан». Вони повинні мати сучасну навігаційну апаратуру, значну автономність дій, здатність протягом короткого часу готувати належні дані й відкривати вогонь. Це загальносвітова тенденція. Наприклад, у США майже 15 років тому почали розбудову страйкер-бригад як проміжного варіанта між легкою піхотою та бронетанковими частинами. Їхня концепція імпонує командуванню українських ВДВ. У основі страйкер-бригади — восьмиколісні бронемашини Stryker. Такі частини оперативно транспортують літаки С-130, С-17 чи С-5. Страйкер-бригада озброєна понад 300 одиницями машин сімейства Stryker (широка гама моделей), має кількість 4,5 тис. бійців. Підрозділи та їхня техніка добре себе зарекомендували в Іраку та Афганістані. Але зациклюватися лише на броньовиках не варто. Українському десантові доцільно мати під боком власні комплекси РСЗВ. Артилерії слід забезпечувати повітрянодесантні сили, які вирушили в рейд, якісною вогневою підтримкою на максимально можливій дальності. Тому наразі триває розвиток цього напрямку.

— Напевно, чули про комплекс «Верба»? Це реактивна система залпового вогню на базі КрАЗу-6322 та бойової частини БМ-21 «Град», яку розробили харківські конструктори. Її ще випробовують, та ми покладаємо на неї неабиякі сподівання, — зазначає полковник Артамощенко. — Що там казати, коли її можна в сім разів швидше за «Град» перезаряджати, у неї вища точність вогню, нова захищена система зв'язку. Розмови йдуть і про розробку нової САУ калібру 155-міліметрів. Чекаємо на неї теж, як і на надходження сучасного звукометричного комплексу артрозвідки — такого, як РАЗК «Положення-2». Загалом нам удалося потужно наростити кількість артилерійських систем. Ці «м'язи» ВДВ збільшено вчетверо. Відповідно зросла й вогнева міць кожної бригади. Але потрібні сучасні технологічні «очі» та «мізки» в сенсі оперативного розуміння ситуації та швидкого впливу на неї. Завдяки волонтерам у нас є відповідні програмні комплекси, але проривом стане промисловий масштаб такого забезпечення.

Досвід початкового етапу війни довів: командирам ланок взвод — рота — батальйон придавали артилерію, але вони не могли правильно ставити їй завдання. Командування ВДВ сприяло тому, що тепер курсанти Одеського військового інституту, складаючи державний іспит, керують десантним взводом і приданим артпідрозділом.

— Коли я був за кордоном, мене вразило те, що загальновійськові командири в арміях НАТО додатково проходять ґрунтовні курси управління приданими силами — артилерією, авіацією, зв'язком тощо, — розповідає Сергій Артамощенко. — Львівська академія орієнтована на підготовку артилеристів для Сухопутних військ. Ми неодноразово піднімали питання: слід вводити до складу вишів навчальні взводи, які з першого дня готуватимуть гармашів із десантною специфікою. Приміром, раніше в Одесі вчили артилеристів з особливостями застосування в морській піхоті. Я саме так і вчився, досконало знаючи спецтехніку, про яку мої сухопутні колеги тільки чули. А ми змушені витрачати час, аби доводити до потрібної кондиції офіцерів-артилеристів. Приміром, учити правильно готувати техніку та обладнання до десантування. Ця проблема стосується й зв'язківців та інших фахівців, які приходять у ВДВ.

Геннадій КАРПЮК

МЕДИКИ ДІСТАЛИ З ТІЛА ПРАПОРЩИКА ПУСТОВОЙТА 63 ОСКОЛКИ

Прапорщик Руслан Пустовойт

НА ПОРАНЕНИХ НОГАХ «ПАВУК» ЗДОЛАВ МАЙЖЕ КІЛОМЕТР

Майстер спорту міжнародного класу з кікбоксингу, колишній розвідник-десантник Руслан Пустовойт (позивний «Павук») до війни працював тренером. Із початком подій на Донбасі він сформував із товаришів-спортсменів загін добровольців «Патріот» і вирушив на Схід країни. Нині кавалер двох бойових орденів та недержавного ордена «Народний Герой України» прапорщик Пустовойт служить командиром розвідувального взводу в одній із частин ЗС України

«Народний Герой України» з донькою Настею та сином Олегом

Червень 2016-го. Маріупольський напрямок. Напередодні розвідвиходу «Павуку» наснилося щось недобре. За два роки війни він уже звик не пропускати повз увагу такі тривожні «дзвінки» підсвідомості. Знав: розвідник, який не довіряє власній інтуїції, передчуттям, приречений на найгірше. Рано-вранці Руслан знову взявся за аналіз наявної інформації.

Учора Пустовойту наказали знищити ворожий блокпост, який недарма називався «Зухвалий». Російські окупанти частенько безбоязно здійснювали звідти вилазки на нейтральну полосу та прицільно били по наших позиціях із мінімальних дистанцій. Блокпост мав вигідне положення на місцевості, ще й був добре прикритий артилерією.

Руслан розмірковував над тим, що його бентежить, і раптом зрозумів: днями характер дій ворога дещо змінився. Він без усяких видимих причин знизив свою активність. «Зухвалий» мовби ненароком підставлявся під удар, а це означало, що на штурмову групу, скоріш за все, буде очікувати пастка.

Війна привчила «Павука» ще до однієї речі — завжди передбачати найгірший варіант розвитку подій. Часто до дрібниць продумані дії завершувалися поразкою або через недооцінку ворога, або переоцінку власних сил, тому перед тим, як повести бійців на знищення «Зухвалого», Руслан вирішив провести ще одну розвідку місцевості. За кілька годин до початку штурму він разом із чотирма досвідченими побратимами рушив у хащі.

За задумом «Павука», він ішов у невеликому відриві від товаришів у ролі живця, перевдягнутий у форму ворога. Побратими ж його страхували й повинні були діяти за обставинами.

Якоїсь миті за спиною пролунав очікуваний тихий оклик, і в голову Руслана вперся ствол автомата. Розвідник повільно повернувся й побачив, як навколо нього збираються російські окупанти. Далі події розвивались дуже стрімко.

Пустовойт голосно гримнув на того, хто стояв найближче: «Ти, собако, на кого автомат підняв?! Старший хто? Швидко до мене командира! «Я командир», — почулося. «Офіцер? Іди-но сюди!», — продовжував тиснути Руслан і вчинив тому справжній рознос.

Молодий іще офіцер розгублено виправдовувався, а українець чекав на підхід побратимів. Ті не забарилися — постали перед ворогами, наче з-під землі виросли: у нашій формі, із наставленою на них зброєю. Троє російських окупантів схопилися за автомати, тоді Руслану довелось застрелити офіцера, а хлопці розібрались іще з двома. Вісьмох, які залишилися, розвідники змусили лягти на землю й швиденько їх «сповили» скотчем.

«Павук», поки вони не прийшли до тями, почав

На особистому рахунку прапорщика Пустовойта з десяток взятих у полон проросійських бойовиків

допитувати полонених «по-гарячому». Ті в один голос говорили, що цим «секретом» під назвою «Білка» командує сержант, а застрелений Русланом офіцер прибув сюди для контролю над ними.

У цей час у командира «Білки» задзвонив телефон. «Павук» звелів йому з'єднатися й увімкнути гучний зв'язок. «Це у тебе, «Білко», стрілянина?» — «Ні» — «Та не бреши, я ж чую».

Одразу після цього короткого діалогу з рації російських окупантів у ефірі почулося: «Пацани! Із усіх стволів валимо по «Білці»! Там «укропи!»

Тільки-но розвідники відвели полонених метрів на 300, як позицію «секрету» накрило мінометним вогнем. Як пізніше з'ясувалося, таких «секретів» навколо «Зухвалого» було декілька. За задумом ворога, вони мали брати наші штурмові загони або розвідувальні групи в оточення й наводити на них вогонь артилерії. Кожен «секрет» контролювали кадрові російські офіцери. Серед тих, яких затримав «Павук», їх було двоє.

Листопад 2016-го. Маріупольський напрямок. Руслан щойно повернувся в частину після поранення. Його призначено командиром розвідувального взводу. Більшість підлеглих воюють разом із ним не перший рік, випадкових людей у взводі немає. Професійність та високий бойовий дух тут на вагу золота. Як то кажуть, росіяни нас змусили воювати, а от ми їх до нас лізти зі зброєю відучимо.

Між Широкиним та Саханкою «Павук» із сапером «Борцем» та ще одним бійцем потрапили в засідку. На виході із «зеленки» Руслан помітив у траві протипіхотну міну. Він тільки встиг трохи підвестися й побачити, що від неї тягнеться кабель управління, як метрів із 20 по них ударила кулеметна черга. Сапер, отримавши легке поранення, боком покотився в посадку, другого розвідника вбило на місці. Тут же рвонула міна.

Пустовойту кулями поранило ліву руку й обидві ноги, на ньому запалав одяг. Він упав на спину й почав відстрілюватися однією рукою. Потім на ліктях відповз із лінії вогню й дістав гранату: патронів у нього вже не було...

Але тут до нього прийшов порятунок — із кущів вийшов поранений сапер. Він наклав командиру джгути, і вони, підтримуючи один одного, побігли до своїх.

Пізніше у лікарні «Павуку» сказали, що він біг на перебитих ногах. Загалом медики дістали з нього 63 осколки...

Віктор ШЕВЧЕНКО

Молодший сержант Владислав

«КОЛИ МАМА ЗАПИТУЄ, ДЕ Я, КАЖУ ЇЙ, ЩО Я НА «МОРІ»

УКРАЇНСЬКУ ПОЗИЦІЮ З ТАКОЮ НАЗВОЮ З ТРЬОХ БОКІВ ОТОЧУЮТЬ РОСІЙСЬКІ НАЙМАНЦІ. НАШІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ДЛЯ НИХ НЕМОВ КІСТКА В ГОРЛІ

Поскрипуючи й перевалюючись із боку на бік, УАЗ неспішно долав польові дороги. І ось ми в'їжджаємо в один із колишніх водонакопичувальних басейнів, так званий акваріум. На перший погляд доволі безпечне місце. З усіх боків високе обвалування, у якому нарито бліндажі. Та коли виходиш із машини, стає зрозуміло, що вся ця безпека — ілюзія. За кілька метрів — свіжа вирва від міни 120 мм, яка одразу повернула нас до реальності.

— Доброго дня. Вітаю вас на «Морі», — з посмішкою зустрічає нас командир опорника Ростислав. — Це у нас зона відпочинку, а передові позиції трохи попереду.

Стрибнувши в траншею, ми продовжили свій шлях до «нуля».

— А зараз стометрівка, — попередив нас Ростислав, — рухаємося дуже швидко.

Так звана стометрівка — це відкрита ділянка, злегка прикрита з боку противника невисоким бруствером. Уся вона рясно всіяна воронками, по яких видно, що сюди прилітало останніми днями. Від АГС до вирв, які залишає після себе артилерійський снаряд 152 мм.

— Позиції пристріляні, говорить на бігу Ростислав, тут для росіян щось на кшталт полігона для артилеристів. Ствольна «арта» лупить прямо з передмістя Дебальцевого, тож навіть якщо би було чим відповісти, ми не могли б цього робити — житлові квартали. Їхні міномети теж працюють за таким принципом: прикриваються мирними мешканцями.

Стрибаємо в траншею. За відсутності природних укриттів бійцям нічого не залишається, окрім того, як вриватися в землю, точніше кажучи, в камінь. Усі роботи з інженерного обладнання позицій проводяться лише вручну.

Усе, що залишилося від підбитої БМП, сьогодні продовжує служити надійним прикриттям для наших бійців. У ній вони обладнали спостережний пункт.

Молодший сержант Владислав, вдивляючись у даль, вводить нас в обстановку.

Тут для росіян щось на кшталт полігона для артилеристів. Ствольна «арта» лупить прямо з передмістя Дебальцевого, тож навіть якщо би було чим відповісти, ми не могли б цього робити — житлові квартали

— Із трьох боків нашу позицію оточують російські найманці, ми для них немов кістка в горлі. Штурмувати в лоб бояться. Частіше за все намагаються підібратися до наших позицій якнайближче й обстріляти зі стрілецької зброї. Працюють і снайпера, і великокаліберні кулемети. — А нещодавно вони нам чергову виставу влаштували, — говорить Владислав, — снайпер почав працювати по нашим сусідам, що праворуч, години півтори методично вів вогонь. Із нашого боку у відповідь — тиша. Зрозумівши, що відповіді від нас так і не дочекається, переводить вогонь по своїх позиціях. Уже після третього пострілу йому у відповідь пролунала кулеметна черга, і за хвилин п'ять почався справжній бій. А ми сидимо посередині і спостерігаємо за цією «баталією».

— Такі «концерти», — пояснює Ростислав, — росіяни влаштовують, коли до них у гості російські пропагандисти заїжджають. Показують, як «хунта» порушує перемир'я. Іноді для яскравої картинки після таких вистав у них і «300-і» і «200-і» з'являються, але це лише тоді, коли місцеві посіпаки на позиціях.

Загалом життя на «Морі» мало чим відрізняється від побуту на інших позиціях. Удень усі готуються до ночі, адже за короткі хвилини тиші потрібно і відпочити, і почистити зброю, і з киркою та лопатою попрацювати.

— Усе ж у нас є одна перевага, — посміхаючись, говорить Владислав, — коли моя мама запитує, де я, чесно кажу їй, що я на «Морі».

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ

ЗАХИСНИКИ ШАХТИ «БУТОВКА» МІЦНІШІ ЗА МЕТАЛ

Черговий приїзд групи журналістів на передову. Лаконічна доповідь з блокпоста і командир підрозділу дає добро заїхати на територію РОПу. Тут хлопці не обділені увагою ЗМІ: ще б пак, це одна з найгарячіших ділянок у районі АТО. Щоденна активність ворога та героїчна стійкість наших бійців виправдовують інформаційну цікавість журналістів, прикуту до оборонців шахти «Бутовка»

Капітан Костянтин Р. радо зустрічає гостей. За кілька хвилин після відповідного інструктажу група медійників, пригнувшись, прямує на один із ВОПів.

Повсюди хаотично розкидані уламки металу та цегли. Акуратно переступаючи через великі розтрощені брили бетону, із яких у різні боки стирчить іржава арматура, обережно пробираємося повз розбитий шахтний ствол, точніше, повз те, що залишилось від його наземної частини.

— У лютому ворожий танк вів постійний вогонь по ньому, наче по мішені в тирі, доки гігантська конструкція не впала, — говорить боєць, що нас супроводжував, і показує на своєму смартфоні відео, де зафіксовано момент руйнування.

Зараз масивна конструкція лежить на боці, нагадуючи величезний друшляк, бо вся в отворах від осколків снарядів та куль. Тутешні руйнування за масштабами вражають. Дивуюсь, як може тут вижити людина та в чергове переконуюсь, що наші бійці міцніші за метал і бетон. Прошу командира окреслити поточну ситуацію.

— Я б її охарактеризував як тривожно-стабільну, — говорить він. — Користуючись перемир'ям, ворог окопується. Вчора з тієї сторони прилетів черговий «привіт» — загорілося поле, ми змушені були гасити. Великокаліберна стрілецька зброя хоч і не прицільно, але щодня «працює» по наших позиціях. Ось таке воно — «хлібне перемир'я» у їхньому розумінні.

Наша група проходить повз невелику залізничну вагонетку, що стоїть на рейках. Зразу видно, що її не так давно ремонтували, мабуть, намагаючись поставити на колію.

Цікавимось, що це за транспорт і для чого він? Командир разом із супроводжуючим посміхаються.

— Це наша нова безкаліберна зброя. За її допомогою ми хотіли доставити на той бік «велику посилку» для «ополченців» і передати їм наш «вибуховий полум'яний привіт». Мінськими домовленостями такі передачі не заборонені, тож усе в межах «джентльменської угоди», — говорить командир ВОПу. — Але коли вже і посилка, і вагонетка були майже готові до відправки, ворог роздовбав колію.

Ми прямуємо слідом за капітаном. На спостережному пункті бачимо бійця, котрий уважно дивиться в окуляри бінокля у бік ворожих позицій. Почувши кроки, він обернувся та чітко доповів командиру про обстановку. Захисника звати Андрій. На передовій вже вісім місяців.

— У нас неспокійно, — каже боєць. — Як за графіком, щовечора он із тієї посадочки, що за метрів двісті, терористи починають нас «кошмарити», сподіваючись на те, що ми поведемось на їхні провокації. Звісно, річ неприємна, коли у твій бік летять кулі, так і кортить дати відповідь. Але ми вичікуємо і уважно спостерігаємо, щоб часом під цей шумок до нас не навідались непрохані «гості».

— А якщо ворог не замовкає, то що тоді? — питаю в Андрія.

— У разі коли терористи продовжують пручатися та переходять до прицільного обстрілу наших позицій із різнокаліберної зброї, із дозволу командира починаємо їх «утихомирювати». Інколи достатньо однієї навісної влучної черги з АГС-17 та півобойми з ПК, щоб змусити ворога замовкнути, — розповідає Андрій.

Командир роти Костянтин Р. проводить нас повз розтрощену залізничну колію. Вже за кілька кроків він зупиняється перед невеличким обеліском. На відполірованому граніті викарбовано текст. «На цьому місці 03.04.2017 року в бою за Україну загинув солдат Латченко Артур («Шумахер»)». Командир шанобливо по-батьківськи поправляє кулеметну стрічку, що слугує тут вінком, кладе на обеліск цигарку. Мовчимо…

— Саме на цьому місці ворожий снайпер смертельно поранив Артура, — каже пошепки командир роти…

Майже 12 дня, сонце в зеніті. У повітрі повний штиль — спека неймовірна. Ми повільно повертаємося на РОП, фіксуючи місцеві ландшафти індустріального армагедону. Командир запрошує пообідати та проводить усіх у глиб ротних позицій. Тут в укріпленому залізобетоном приміщенні розташувалася солдатська їдальня. По господарству порається молодший сержант Роман — він тут головний. Боєць показує нам, де можна помити руки.

Обідаємо. Чоло мокре від поту, але відірватись від смачного українського борщу не можемо. Тут же на столі літня овочево-вітамінна різноманітність — огірки, помідори, цибуля, часничок, перець, зелень. Роман Іванович приносить холодний вишневий компот. Склянки порожнюють. Великими ковтками всі втамовують спрагу.

Журналістам час повертатися в Авдіївку, щоб уже у вечірніх новинах дати свіжий репортаж із передової. Десь там, далеко від війни, по той бік екрана родини чекатимуть звісток із фронту.

Ярослав МЕЛЬНИЧУК

ОПЕРАЦІЮ ПРОВОДИЛИ ХІРУРГ ТА... САПЕР. ОБИДВА — В ШОЛОМАХ ТА БРОНЕЖИЛЕТАХ!

ВІЙСЬКОВІ ЛІКАРІ ВИКОНАЛИ УНІКАЛЬНУ ОПЕРАЦІЮ З ВИЛУЧЕННЯ ГРАНАТИ ВОГ З НОГИ ПОРАНЕНОГО БІЙЦЯ

Після операції Дмитро попросив переказати своїм побратимам, що скоро до них повернеться

Ось такий вибухонебезпечний «сувенір» дістали лікарі з ноги Дмитра

Під час ворожого обстрілу однієї з позицій українських захисників поблизу Новотроїцького 23-річний військовослужбовець Дмитро дістав серйозне поранення: у його стегні застрягла ворожа граната. Боєприпас міг здетонувати будь-якої миті

Від того місця, де зазнав поранення Дмитро, позиції противника — на відстані 400–600 метрів. До постійних обстрілів наші воїни вже звикли. Але того спекотного серпневого вечора бойовики були особливо настирливими.

Про момент, коли було поранено нашого бійця, згадує один із його побратимів Олексій.

— Я побачив, як Дмитро вибіг із бліндажа в нашому напрямку, але вже за мить він лежав на землі. Усе сталося дуже швидко. Ми підбігли до нього. Уся його ліва нога була закривавленою. Відразу почали накладати джгут і перев'язувати рану, аби зупинити кровотечу. Хлопці тим часом підігнали машину, щоб доправити його до точки евакуації. Усе це відбувалося під щільним вогнем противника.

— Коли нам його привезли, Дмитро був притомний, хоча й втратив багато крові. Хлопець був наляканий, проте намагався не подавати виду. Казав, що нічого страшного в тому немає, до весілля заживе, і попросив закурити, — розповідає медик підрозділу Мирослава. — Ми передали його екіпажеві мобільного госпіталю, який доправив нашого хлопця до Волноваської центральної районної лікарні.

Тим часом група лікарів 61-го військового мобільного госпіталю прийняла виклик і вже поспішала до Волновахи.

— Дорогою до лікарні нам повідомили, що в нозі пацієнта стороннє тіло, імовірно осколок, — згадує лікар-травматолог 61-го військового мобільного госпіталю Ігор Палій. — Та коли ми прибули на місце, м'яко кажучи, були дуже здивовані. Рентген показав, що стороннім тілом у стегні хлопця виявився постріл від ворожого АГС-17 (ВОГ), який не вибухнув під час контакту. Візуально виявити його було неможливо, настільки глибоко він застряг. Також з'ясувалося, що, крім значного дефекту м'яких тканин, граната роздробила стегнову кістку, і її також треба було скласти докупи.

На допомогу лікарям довелося терміново викликати саперів. Останні були не меншою мірою шокованими, аніж самі медики. Діставати вибухонебезпечний предмет із живої людини на операційному столі було для них серйозним викликом.

— Коли виймали гранату з ноги Дмитра, весь медперсонал залишив операційну. Був тільки я із саперами, — згадує Ігор Палій. — Працювали в бронежилетах і шоломах. Другу ногу пацієнта відгородили про всяк випадок кевларовим щитом. На щастя, бачачи пошматовану плоть, ніхто із саперів не знепритомнів (*сміється*), нерви вони мають справді залізні! Операція тривала кілька годин. Вибухонебезпечний предмет удалося дістати. Прооперували також сам перелом. Поставили апарат зовнішньої фіксації.

Прийшовши до тями після операції, Дмитро подякував усім, хто був причетний до його порятунку, і попросив переказати своїм побратимам, що скоро до них повернеться. Лікарі, звісно, раді такому оптимізмові бійця, але попереджають, що на нього ще чекає тривале відновлення. Тепер його перевели в Дніпровський військовий госпіталь для подальшого лікування.

— Головне, що хлопець живий. І кінцівку вдалося врятувати. Узагалі це диво! Адже те, що ми дістали з його ноги, мало його вбити, — кажуть лікарі.

Владислав ДЕМ'ЯНЕНКО

ФЛОТСЬКА АРТИЛЕРІЯ ТРЕНУВАЛАСЯ ЗНИЩУВАТИ ВОРОЖІ ТАНКИ І ПІХОТУ

Артилеристи були втомленими, але задоволеними своєю роботою

Батарея 152-міліметрових гаубиць Д-30 виконувала стрільбу з відкритих вогневих позицій

За легендою навчань, незаконні збройні формування вирішили піти в наступ, нехтуючи всіма домовленостями (як, зрештою, воно й буває сьогодні в районі АТО). Ворожий танковий взвод за підтримки піхоти спробував прорвати лінію нашої оборони. Наші піхотинці попросили підтримки в «арти». І в гру вступила артилерія ВМС.

Протитанкова батарея 100-міліметрових гармат МТ-12 «Рапіра» швидко зайняла вогневі позиції. Командир підрозділу старший лейтенант Олександр Кослюк кожній гарматній обслузі визначив цілі, й за лічені хвилини повітря струсонув одночасний залп п'яти гармат. Далі командир дозволив підлеглим попрацювати вільно, тобто кожна обслуга без загальної команди відпрацьовувала свою ціль до повного знищення.

— Гарматна обслуга повинна вміти працювати не тільки в складі батареї, а й автономно. Вони мають самостійно виконувати завдання, приймати рішення, і саме це стало одним із головних елементів, які ми сьогодні відпрацьовували, — прокоментував старший лейтенант Олександр Кослюк.

Олександр — молодий офіцер, випускник 2016 року, в районі АТО перебував, будучи ще курсантом на стажуванні. Нині він тренує своїх підлеглих боротися з технікою, володіти якою він наполегливо вчився у військовому виші, де опанував професію танкіста. Доля склалася так, що танкіст став протитанкістом.

Так само швидко, як і прийшли, артилеристи залишили бойовий рубіж. Така тактика вкрай актуальна для винищувачів танків, адже «Рапіри» працюють прямою наводкою, тобто близько до ворожих танків, і можуть будь-якої миті отримати вогонь у відповідь. Тому весь процес тренувань разом із розгортанням, бойовою стрільбою та передислокацією тривав не більше як п'ятьшість хвилин.

Що ж, протитанкісти — ризикові хлопці, але головною скрипкою навчань була батарея 152-міліметрових гаубиць Д-30. Ця зброя мала поставити останню крапку в наступі «ворога». Як і під час першого елементу, ця батарея виконувала стрільбу з відкритих вогневих позицій. Артилерія била, як кажуть, у яблучко.

Треба сказати, що окремі підрозділи бригади й тепер виконують завдання в районі антитерористичної операції. Крім цього, бригада обороняє берегову лінію, чергує на десантонебезпечних напрямках.

Олександр ЗАВТОНОВ

ХАРКІВСЬКА ШКОЛА ТАНКОБУДУВАННЯ:

А ПОЧИНАЛОСЯ ВСЕ З ПАРОТЯГА,

АБО ПРО ВІДРОДЖЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ТАНКОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ, ДОПОМОГУ КОЛЕКТИВУ ТАНКОВОГО ЗАВОДУ ФРОНТОВІ, ПЕРСПЕКТИВНИЙ КОНТРАКТ ІЗ ТАЇЛАНДОМ, А ТАКОЖ ПРО РЕАЛІЗАЦІЮ ПРОГРАМИ ЗАМІЩЕННЯ ІМПОРТУ ВІД НЕДОБРОЗИЧЛИВОГО «СУСІДА»

Новітній танк БМ «Оплот» у цеху заводу

Харків багато років є танковою столицею України. Нинішнє Державне підприємство «Завод ім. В. О. Малишева» було засновано 1895 року як Харківський паровозобудівний завод — ХПЗ. 1927 року йому серед інших машинобудівних заводів СРСР було доручено організацію робіт із танкобудування, а в подальшому й розробку конструкцій радянських танків. У листопаді того ж року, за розпорядженням наркома військово-морських справ К. Є. Ворошилова, виготовлення дослідного зразка машини, який дістав позначення Т-12 (А-12), «із залізним корпусом» було доручено ХПЗ. Тому вже в грудні 1927 року на ХПЗ створили спеціальне конструкторське бюро машинобудування для організації виробництва танків, а Головне управління металевої промисловості доручило «... в терміновому порядку опрацювати питання про організацію на ХПЗ виробництва танків і тракторів...»

Це був початок танкової ери на заводі. Із 1928-го по 1931 рік випускали танки Т-24, з 1931 року на базі американського танка конструктора Джона Крісті в серію пішли легкі танки серії БТ: БТ-2; БТ-5, БТ-7; БТ-7М. Випускали їх по 1940 рік. Із 1933-го по 1939 рік будували важкі танки серії Т-35. 1939 року під керівництвом головного конструктора Михайла Кошкіна було створено найкращий середній танк Другої світової війни — Т-34. До евакуації з Харкова в Нижній Тагіл завод випустив трохи більше як 10 000 танків усіх типів, зокрема близько 900 «тридцятьчетвірок». Після війни випускали Т-44, Т-54, Т-55 (а також 14 модифікацій на їхній базі), Т-64, Т-80УД.

1995 року в ХКБМ було розроблено один із найкращих танків — Т-84. На його основі розробили БМ «Оплот» і «Ятаган». Розробка останнього ґрунтувалася на досвіді створення Т-80УД й Т-84, і машина є ні чим іншим, як «Оплотом», зведеним до спільного знаменника стандартів НАТО.

На харківському заводі було випущено 12 тис. танків Т-64 різних модифікацій. На сьогодні це основний бойовий танк Збройних Сил України. Тривалий час відбувалося скероване «сусідами» знищення оборонного потенціалу України, зокрема й цього унікального підприємства. На щастя, цей завод вистояв.

Харків'яни мають солідний контракт із Таїландом і добрі перспективи поповнити портфель замовлень.

З початку війни на ДП «Завод ім. В. О. Малишева» відремонтовано понад півсотні БМ «Булат», які брали участь в обороні луганського аеропорту та боях на Маріупольському напрямку.

— На початку осені 2014 року машини було доставлено в Чугуїв, де ми разом із генеральним конструктором їх оглянули. Майже всі вони мали як бойові, так і експлуатаційні ушкодження. Стало зрозуміло, що в польових умовах їх відновити неможливо: були ушкодження, що виходять за рівень так званого рембатівського ремонту. Тоді ми ухвалили рішення про доставку їх на завод, де й виконали повноцінне відновлення їхньої боєздатності. Це було ініціативне рішення заводу. Доправити танки на завод для ремонту допомогли офіцери Центрального бронетанкового управління (ЦБТУ), забезпечивши нас тралами, — пригадує головний інженер заводу Олександр Шейко.

Як засвідчив досвід ремонту, крім бойових ушкоджень, працівникам заводу довелося виправляти поломки машин, які сталися через непідготовленість танкістів. Наприклад, ремонтники виявили ушкодження планетарних коробок передач (ПКП), засвічену оптику (вдень відкривали шторку нічних приладів бачення, і, як наслідок, виходили з ладу матриці). Словом, із кожним випадком доводилося розбиратись окремо.

За оцінками харків'ян, система динамічного захисту «Ніж» підтвердила свої найкращі характеристики в бойових умовах. Наприклад, один із бронебійно-підкаліберних снарядів поцілив праворуч від маски гармати, увійшов на глибину приблизно 120 мм, але броню не пробив.

Тепер, після ремонту 51 машини, завод підписав договір на ремонт нової партії БМ «Булат». Окрім цього, нині харків'яни здійснюють «ремонт за технічним станом» шести танків Т-84. Вони чимало років простояли нерухомо, тому сьогодні необхідно замінити гумово-технічну групу, вивірити оптичні прилади й здійснити багато інших робіт.

Ремонт бойових машин на ДП «Завод ім. В. О. Малишева» — то була допомога фронту в найскрутніший час. Восени та взимку у 2014–2015 роках ремонтні бригади від заводу неодноразово виїжджали на фронт, де ремонтували техніку в бойових умовах. Особливо запам'яталися ремонтникам жорстокі бої осені 2014-го під донецьким аеропортом: тоді доводилося ремонтувати танки під обстрілами. Вдячно їхню роботу згадували й тодішній командир оборони ДАПу генерал Ігор Луньов, Герой України Євген Межевікін та інші танкісти.

Основне завдання цього заводу — це випуск нової техніки й запасних частин до неї.

Одним із найважливіших питань, які доводилося вирішувати не тільки цьому підприємству вітчизняної «оборонки», є заміщення імпорту від «сусіда». Танки Т-64 створювали й випускали в той час, коли був єдиний військово-промисловий комплекс СРСР. Продукція з оптико-механічних, радіотехнічних заводів надходила з різних міст колишнього Союзу — Ростова, Ленінграда, Красногорська. Нині харків'яни активно реалізують програму імпортозаміщення. Майже всю номенклатуру необхідних складників уже випускають підприємства України. До того ж замовник вимагає саме тієї елементної бази, яку було закладено конструкторською документацією за часів створення й розробки танків. Її зміни — процес тривалий, що вимагає не тільки окремих поелементних тестувань, а й випробувань у складі приладу чи агрегату, які має бути встановлено на танк. Словом, має бути здійснено повний комплекс науково-дослідних робіт. А для цього потрібно часом півроку або навіть не менше як рік.

Нині харків'яни активно реалізують програму імпортозаміщення. Майже всю номенклатуру необхідних складників для вітчизняних танків уже випускають підприємства України

Після нещодавніх відвідин заводу Секретар РНБО України Олександр Турчинов заявив, що в оборонному замовленні на наступний рік для нашого війська має бути 10 танків БМ «Оплот», а також кілька десятків танків Т-64Б глибокої модернізації.

Якщо коротко говорити про глибоку модернізацію «шістдесятчетвірки», то її планують реалізувати за трьома основними напрямками, а саме: модернізація озброєння, підвищення маневреності танка та його захищеності. Озброєння має стати таким, що дасть змогу діяти екіпажеві цілодобово, з використанням сучасних нічних приладів прицілювання й спостереження. Маневреність має бути підвищено завдяки новому двигуну. А захищеність — завдяки комплексному використанню елементів динамічного захисту «Контакт» і «Ніж». Докладніше про глибоку модернізацію Т-64 ми розповімо в наступному номері газети.

Насамкінець про ще одне з важливих завдань харків'ян — установлення на машині автономного живлення системи стабілізації озброєння, або, як кажуть танкісти, «системи». Річ у тім, що для приведення в дію комплексу управління вогнем треба запускати двигун. У бойових умовах це знак ворогові: зараз щось буде. Та ще й відпрацьовується моторесурс основного двигуна. Наприклад, у пакистанських танків, що стоять на кордоні з Індією, пробіг невеликий, а ресурс відпрацьовано вже чималий. На заводі було розроблено окремий агрегат потужністю 10 кВт саме для живлення всіх систем бойової машини. Його розміщено на правому борту танка, він служить для енергозабезпечення систем танка в стоянковому режимі. Нині такий агрегат установлено на танках Т-84 і БМ «Оплот», відбуваються роботи з пристосування агрегату й на Т-64.

Нині в цехах харківського заводу поряд стоять танки з бойовими пораненнями (робітники не кажуть «ушкодженнями», вони кажуть «поранення-ми») і новітні машини БМ «Оплот». Робота з виконання контракту для Таїланду й завдань для армії триває. Отже, завод живе.

Олександр ШУЛЬМАН

Цей вертоліт незабаром стане до строю ВМС ЗС України

НАШ ФЛОТ ПІДСИЛИТЬ ВЕРТОЛІТ Ка-226

ЗА МАКСИМАЛЬНОЇ ЗЛІТНОЇ МАСИ 3400 КГ ВІН МОЖЕ ПІДНІМАТИ КОРИСНЕ НАВАНТАЖЕННЯ ДО 1000 КГ

Уперше за часи свого існування Морська авіаційна бригада Військово-Морських Сил Збройних Сил України отримає на озброєння новий вертоліт. Ка-226, що простояв дев'ять років на консервації на Львівському авіаремонтному заводі, нарешті підсилить авіацію флоту

Нагадаємо, 2008 року вертоліт Ка-226 конфіскували на митниці й передали у власність Львівського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, який, своєю чергою, передав його на Львівський авіаремонтний завод, де спеціалісти мали провести техогляд і спеціальну реєстрацію перед використанням. Але до реальних польотів справа так і не дійшла.

Як повідомив заступник командувача ВМС ЗС України з авіації — начальник управління авіації та протиповітряної оборони генерал-майор Василь Черненко, отримання та введення в експлуатацію нової машини, найімовірніше, відбудеться до Нового року. А найближчим часом льотчики-випробувачі мають здійснити роботу з обльоту машини, а також потрібно навчити особовий склад.

— За своїми характеристиками, це дуже близька машина до нашого Ка-27ПЧ/ПР, але є нюанси, які треба відпрацювати та впровадити. Цей вертоліт дуже потрібен нам для виконання реальних бойових операцій, зокрема з порятунку особового складу підрозділів у районі антитерористичної операції, а також для пошуково-рятувальних дій на морі в складі флотської палубної авіації, — наголосив генерал-майор Василь Черненко. — Ка-226 оснащено двома двигунами Rolls-Royce потужністю 450 к. с. кожен, і за максимальної злітної маси 3400 кг він може піднімати корисне навантаження до 1000 кг, та ще й летіти з крейсерською швидкістю близько 200 км/год.

За словами провідного лікаря-хірурга Військово-медичного клінічного центру Південного регіону Олени Кулібаби, Ка-226 вдало пристосований для медичних операцій: машина має досить простору кабіну, широкі бокові та задні двері, крім того, носійні гвинти розташовані досить високо, що дає змогу дуже швидко здійснювати завантаження й вивантаження постраждалих, не вимикаючи двигуни.

— Суттєвим є й те, що наявний медичний модуль здатний забезпечити евакуацію одного постраждалого вкрай важкого чи важкого стану, забезпечити безперервний моніторинг стану постраждалого, підтримку життєво важливих функцій організму та здійснення медичною бригадою під час евакуації інтенсивної терапії в обсязі спеціалізованої лікарської допомоги. А також він забезпечує можливості догляду за евакуйованим постраждалим, — наголосила Олена Кулібаба.

Цей вертоліт дуже потрібен для виконання бойових операцій, зокрема з порятунку особового складу підрозділів у районі АТО, а також для пошуково-рятувальних дій на морі в складі флотської палубної авіації

Своєю чергою флотські авіатори не лише сподіваються отримати нову техніку, але й відновлюють наявні «залізні птахи».

Зокрема, після багаторічного очікування на ремонт протичовновий вертоліт-амфібія Мі-14ПЧ знову піднявся в небо над Одесою. Столичні гості й місцеві жителі змогли побачити відремонтований «винищувач субмарин» під час святкування Дня Військово-Морських Сил.

— Цей морський багатоцільовий протичовновий вертоліт берегового базування здатний перебувати в повітрі чотири з половиною години, він може на двісті кілометрів збільшувати радіус висвітлення надводної обстановки під час супроводу кораблів, а також спроможний здійснювати пошук і знищення ворожих підводних човнів. Його не тільки оснащено цілим арсеналом радіотехнічної апаратури для виявлення субмарин, а й озброєно торпедами та глибинними бомбами, — сказав командир вертолітної ескадрильї підполковник Олександр Сурайкін.

Тож вертоліт, останній корпус якого зійшов із конвеєра 1986-го, не поспішають списувати. Тим більше в ситуації, коли заміна цієї моделі поки що тільки в планах командування національного флоту. Ремонт, модернізацію та обслуговування цього типу вертольотів після окупації російськими військами Кримського півострова освоїло Державне підприємство «Конотопський авіаремонтний завод «Авіакон».

Крім того, згідно з даними ресурсу Prozorro, між «Авіаконом» та Морською авіаційною бригадою було укладено договір на дослідний ремонт пошуково-рятувальних вертольотів Мі-14ПР, їхні наземні та льотні випробування. Роботи має бути виконано до 1 грудня 2017-го. Згідно з умовами договору, для вертольота та його агрегатів має бути встановлено міжремонтний ресурс 1000 годин.

Усього до кінця 2017 року відповідно до укладеного контракту відновлять два таких вертольоти, а 2018-го здійснять модернізацію ще одного Мі-14ПЧ.

Євгеній СИЛКІН

КОРВЕТ «ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ» ПЛАНУЮТЬ ОЗБРОЇТИ БРИТАНСЬКИМ ГЕЛІКОПТЕРОМ

Як повідомив заступник командувача ВМС ЗС України з авіації генерал-майор Василь Черненко, через відсутність власного українського виробництва вертольотів сьогодні командування розглядає можливість придбання іноземних зразків техніки. Зокрема багатоцільового корабельного вертольота Lynx HAS.8.

Ця машина перебуває на озброєнні авіації ВМС Великобританії і добре себе зарекомендувала. Вертоліт призначено для боротьби як із підводними човнами, так і з надводними кораблями противника. Бортове обладнання Lynx HAS.8 уключає в себе станцію переднього огляду для виявлення цілей, систему обробки й відображення тактичної інформації, інерційну навігаційну систему, апаратуру передачі інформації в цифровому вигляді та засекречування зв'язку, модернізовані РЛС.

Основною зброєю вертольотів у боротьбі з легкими надводними силами противника є протикорабельні ракети з дальністю стрільби до 15 км. Лопаті носійного гвинта виготовлено з композиційних матеріалів. Це більш ніж на 40 відсотків поліпшує їхні аеродинамічні характеристики. Для боротьби з підводними човнами вертоліт оснащено гідроакустичною станцією, яка спускається, магнітним детектором і двома торпедами. Пошук підводних човнів може здійснюватися протягом двох годин на віддаленні до 20 миль від корабля. Під час пошуково-рятувальних операцій максимальне віддалення від місця базування становить 340 миль. Вертоліт Lynx HAS.8 може також вирішувати завдання здійснення розвідки, зокрема радіотехнічної, і постачання кораблів у морі.

— Lynx HAS.8 уже певний час розглядають як штатний вертоліт новітнього українського корвета «Володимир Великий», а його багатофункціональність і можливість переобладнання під різні умови використання надасть можливість отримання єдиного типу вертольота для національних Військово-Морських Сил, — наголосив генерал-майор Василь Черненко.

Євгеній СИЛКІН

ЖИТЛО ЛЕЙТЕНАНТАМ — ОДРАЗУ ПІСЛЯ ВИПУСКУ

ПРОБЛЕМУ БЕЗКВАРТИР'Я ПЛАНУЮТЬ РОЗВ'ЯЗАТИ ЗА РАХУНОК ФОНДУ СЛУЖБОВОГО ЖИТЛА ТА ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ. ЗАРАЗ ІДЕ РОБОТА НАД ПРОЕКТОМ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ШТАТНО-ПОСАДОВОГО ЖИТЛА

Нині в черзі на отримання житла перебуває близько 45 000 сімей військовослужбовців. Така цифра красномовно свідчить про те, що ця соціальна проблема є задавненою. На жаль, за всі роки незалежності кардинальним чином поліпшити ситуацію з безквартир'ям серед військовослужбовців так і не вдалося. Цьому сприяло багато чинників, основний з яких — недостатній фінансовий ресурс, який було надано з державного бюджету на розв'язання цієї проблеми

Цей житловий будинок у місті Кропивницькому перебуває на завершальній стадії здачі в експлуатацію. Незабаром у військових буде новосілля

2017 року заплановано загалом придбати близько 500 квартир. Зокрема, в Одесі, Львові, Харкові, Полтаві, Житомирі та решті гарнізонах, де найбільш напружена ситуація. Для порівняння: торік закупили близько 460 квартир. Окрім того, понад 330 млн грн спрямують на добудову об`єктів із високим ступенем готовності

Напередодні Дня будівельника, який відзначають другої неділі серпня, наш кореспондент зустрівся із заступником начальника Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України Юрієм Каюном і поцікавився в нього, який поточний стан справ із забезпеченням житлом військовослужбовців та які перспективи розв'язання проблеми безквартир'я серед захисників України.

— Поточного року з державного бюджету в межах комплексної програми забезпечення житлом Міноборони надано 751 млн грн: 600 млн грн із загального фонду, решту — зі спеціального. З них 332 млн грн спрямуємо на добудову об'єктів із високим ступенем готовності, 389 млн грн — на закупівлю житла на вторинному ринку, 30 млн грн — на компенсацію за неотримане житло. Для порівняння: торік на це Міноборони отримало на 61 млн грн менше.

Найбільша черга безквартирних — близько 8000 осіб — у столичному гарнізоні. Гостро стоїть житлова проблема в Одеському гарнізоні — понад 3000 осіб, у Вінниці та Харкові — 2500 осіб, а також у Дніпрі, Миколаєві, Рівненському та Хмельницькому гарнізонах. До кінця поточного року в межах наданого фінансового ресурсу ми плануємо здати в експлуатацію в Одеській області три будинки із загальною кількістю 154 квартири, у Миколаєві — три будинки із загальною кількістю 216 квартир для військових моряків, яких було виведено з тимчасово окупованого Криму на материкову частину України. До того ж стосовно цих об'єктів ми започаткували пілотний проект.

— Розкажіть про це докладніше.

— Кожен із чотириповерхових будинків матиме зовнішнє утеплення, у підвальному приміщенні встановимо загальнобудинкові лічильники обліку води й тепла. До речі, для опалення використовуватимуть не природний газ, а електроенергію. Відповідно кожну квартиру буде обладнано індивідуальним електричним котлом, що дасть змогу регулювати температуру в помешканні.

Та основна новація полягає в тому, що буде призначено людину, яка особисто відповідатиме за своєчасну здачу цих об'єктів в експлуатацію. Тобто вона контролюватиме графіки виконання робіт, складатиме щотижнево звіти про їх виконання. Таким чином ГоловКЕУ матиме змогу спрогнозувати остаточний термін завершення будівництва й відповідно спланувати заселення. До речі, охочих обійняти цю посаду чимало, тож кандидата визначатимемо під час конкурсного відбору.

— Це що стосується зведення житла на підставі укладання нових договорів із підрядними організаціями. А який стан справ із добудовою раніше початих об'єктів?

— Зокрема, плануємо здати в експлуатацію два 40-квартирні будинки в Чугуївському гарнізоні (смт Башкирівка Харківської області), перший — у вересні, другий — у жовтні поточного року. Також плануємо переобладнати казарму під житло на Яворівському полігоні та здійснити реконструкцію під 44-квартирний будинок у Володимирі-Волинському.

Крім того, на кошти, надані на закупівлю житла, плануємо загалом придбати близько 500 квартир. Зокрема, в Одесі, Львові, Харкові, Полтаві, Житомирі та для решти гарнізонів, де найбільш напружена ситуація. Для порівняння: торік закупили близько 460 квартир. До речі, 2017 рік єдиний за останні п'ять років, коли ми розподілили та заселили всі придбані торік квартири протягом першого кварталу.

У нас не залишилося жодних проблемних об'єктів, які були в попередні роки, коли квартири закуповували, але з певних причин не могли їх заселити. Переважно через безвідповідальне ставлення деяких посадових осіб до здачі будинку в експлуатацію. Зокрема, «забули перевірити» наявність документації на під'єднання будинків до центральних мереж електрота водопостачання. Тому нині маємо проблеми із заселенням у деяких містечках Київщини та Одещини. Щодо останнього гарнізону, то, відповідно до укладеного договору, підрядній організації, що здійснювала будівництво, Міноборони ще 2015 року перерахувало обумовлену суму коштів. Але будівельні роботи й досі там не розпочато, і мотивують це тим, що кошти заблоковано на рахунку в одному з банків, який визнано неплатоспроможним. Як на мене, це абсолютно надуманий привід для виправдання підрядником своєї бездіяльності. Адже суб'єкт господарської діяльності самостійно вибирає фінансового регулятора, а не за нашою порадою. Приблизно така ж ситуація в селищі Михайлівка-Рубежівка, що на Київщині, де ще 2015 року загалом було придбано 109 квартир. Нині щодо цих об'єктів відбуваються судові розгляди, Міноборони змушене доводити в суді право власності на ці квартири.

— Юрію Володимировичу, які ви бачите шляхи пришвидшення процесу забезпечення житлом безквартирних військовослужбовців?

— Нині ми активно працюємо над проектом запровадження штатно-посадового житла. Його суть полягає в тому, щоб військовий, який починає служити, одразу отримав службове житло відповідно до займаної посади. Воно перебуватиме в його власності без права приватизації, допоки він не звільниться. Але водночас він отримує грошову компенсацію пропорційно до вислуги років. Тобто поступово переходитимемо на монетарну схему, яку передбачаємо запровадити орієнтовно з 2022–2023 року, звісно, за умови відповідного фінансування. Додам, що штатно-посадове житло має бути відокремлено від казарменого, але зведено поблизу військової частини. Це дасть змогу військовому заощаджувати час на прибуття як до місця служби, так і за тривогою.

Також один зі шляхів, який нам дасть змогу пришвидшити розв'язання цієї гострої соціальної проблеми, може стати закупівля житла для потреб військових державною іпотечною установою. Після цього його передадуть військовому в користування відповідно до укладеного договору, скажімо, терміном на 20 років. Передбачено, що протягом цього часу буде погашено повну вартість квартири. До речі, на це військовий може спрямовувати й компенсацію за піднайом житла, на яку ми щороку витрачаємо близько 300 млн грн. Тобто це ті кошти, які він виплачуватиме не орендодавцю, а, так би мовити, за вже власне житло. Навіть якщо військовослужбовець звільниться зі Збройних Сил України, придбане для нього житло залишиться за ним, і він продовжить виплачувати відсотки.

— Дякую за бесіду.

Розмову вів Сергій ВОРОНКОВ

ЗАПИТУВАЛИ? ВІДПОВІДАЄМО!

НА АДРЕСУ НАШОГО ВИДАННЯ ПРОДОВЖУЮТЬ НАДХОДИТИ ЗАПИТАННЯ ВІД ЧИТАЧІВ ІЗ ПРОХАННЯМ РОЗ'ЯСНИТИ ЇХНІ ПРАВА. НА ЧАС ДІЇ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ ІСНУЄ ЧИМАЛО ЗАКОНОДАВЧО ВИЗНАЧЕНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОХОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ, ЗОКРЕМА, ЩОДО НАДАННЯ ВІДПУСТОК У ЦЕЙ ПЕРІОД

Тимофій, військовослужбовець, учасник бойових дій, м. Хмельницький:

— Чи маю я право на час особливого періоду піти в додаткову відпустку строком на 14 діб?

— Ні. На час особливого періоду діючим військовослужбовцям цей вид відпустки не надається.

Микола С., військовослужбовець, м. Київ:

— На якій підставі й на який термін нині надається відпустка за сімейними обставинами? Чи зберігається при цьому виплата грошового забезпечення?

— Відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин військовослужбовцям на час дії особливого періоду надаються зі збереженням грошового забезпечення тривалістю не більш 10 календарних днів.

Ви маєте право на цю відпустку в разі: укладання шлюбу — тривалістю до 10 календарних днів; тяжкого стану здоров'я або смерті рідних по крові чи по шлюбу: дружини (чоловіка), батька (матері), вітчима (мачухи), сина (дочки), пасинка (падчерки), рідного брата (рідної сестри), військовослужбовця, батька (матері) подружжя або особи, на вихованні якої перебував військовослужбовець, — тривалістю до 7 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця проведення відпустки та назад; інших рідних — тривалістю до 3 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця проведення відпустки та назад.

У разі пожежі або іншого стихійного лиха, яке спіткало сім'ю військовослужбовця, — тривалістю до 10 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця проведення відпустки та назад. В інших виняткових випадках, коли присутність військовослужбовця в сім'ї необхідна, за рішенням командира (начальника) військової частини може надаватися відпустка тривалістю до 3 календарних днів.

Ярослав В., військовослужбовець, м. Київ:

— У моїй родині так склалися обставини, що саме я, а не моя дружина, маю піти у відпустку по догляду за нашим дворічним сином. Чи мають право чоловіки-військовослужбовці на декретну відпустку в особливий період?

— Перелік відпусток, які надаються військовослужбовцям в особливий період, визначений пунктами 17, 18 статті 10–1 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (далі — Закон).

Частиною 19 ст. 10–1 Закону визначено, що на час особливого періоду з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану або до моменту прийняття рішення про демобілізацію, а також під час дії воєнного стану військовослужбовцям-чоловікам не надається соціальна відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а також в разі, якщо дитина потребує домашнього догляду, — тривалістю, визначеною в медичному висновку, але не більш як до досягнення нею шестирічного віку. На цей період її можуть оформити лише військовослужбовці-жінки.

Петро С., військовослужбовець, район АТО:

— Який нині розмір «бойової» винагороди на першій лінії? Чи виплачуються ці кошти у разі поранення під час відпустки для лікування?

— За безпосередню участь в АТО на першій лінії бойового зіткнення прийнято рішення виплачувати винагороду в розмірі 10 000 гривень на місяць. В умовах особливого періоду право на виплату зберігається й під час безперервного перебування на стаціонарному лікуванні в закладах охорони здоров'я (у тому числі закордонних та за час переміщення з одного лікарняного закладу охорони здоров'я в інший) після отриманих під час АТО поранень (контузії, травми, каліцтва), психічних та поведінкових розладів.

Петро, військовослужбовець, м. Вінниця:

— Як обчислюється допомога на оздоровлення? Чи можу я отримати цю виплату раніше вибуття у відпустку?

— Грошова допомога для оздоровлення надається один раз на рік у розмірі місячного грошового забезпечення, виходячи з посадового окладу, окладу за військовим званням та щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (крім винагород та морського грошового забезпечення), на які ви маєте право за займаною штатною посадою на день підписання наказу про право на її виплату.

Кошти виплачуються за місцем штатної служби у разі вибуття в щорічну основну відпустку повної тривалості або у другу частину щорічної основної відпустки (у тому числі в дозволених випадках за невикористану відпустку за минулий рік) або без вибуття у відпустку (за рапортом військовослужбовця протягом поточного року) на підставі наказу командира військової частини.

Ігор М., військовослужбовець, м. Київ:

— Я не використав відпустку минулого року. Чи можуть її надати мені цьогоріч?

— У разі ненадання військовослужбовцям щорічних основних відпусток у зв'язку з настанням особливого періоду такі відпустки надаються наступного року. За бажанням військовослужбовців дозволяється об'єднувати щорічні основні відпустки за два роки, але при цьому загальна їхня тривалість не може перевищувати 90 календарних днів.

Микола С., військовослужбовець, м. Харків:

— Чи маю я право на відпустку для реабілітації після повернення з району АТО?

— Так, але лише за висновком військово-лікарської комісії або виписним епікризом із медичного закладу.

Світлана М., військовослужбовець контрактної служби, м. Чернігів:

— Командир не відпускає у відпустку на навчання. Це законно?

— На час дії в країні особливого періоду відпустка на навчання не надається.

Наталя М., дружина військовослужбовця, м. Львів:

— Підкажіть, родина військовослужбовця під час дії особливого періоду може виїхати на відпочинок за кордон?

— Так. Згідно зі статтею 8–1 Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» військовослужбовці мають рівне з іншими громадянами України право на виїзд за кордон. У рапорті ваш чоловік має обов'язково вказати місце проведення відпустки.

Тетяна С., військовослужбовець, м. Миколаїв:

— Чи можу я отримати грошову компенсацію за невикористану основну щорічну відпустку?

— Ні, законодавством виплата грошової компенсації не передбачена. Але за пропозицією Генерального штабу ЗС України нині у Верховній Раді опрацьовуються зміни до Закону «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» у частині запровадження виплати грошової компенсації за частину невикористаної основної відпустки. У законопроекті пропонується дозволити військовослужбовцям використовувати не менше як 15 діб основної відпустки, а за решту днів, за їхнім бажанням, виплачувати грошову компенсацію.

Олександр М., військовослужбовець, м. Харків:

— Який максимальний строк перебування військовослужбовця у відпустці для лікування?

— У зв'язку з хворобою військовослужбовцю на підставі висновку військово-лікарської комісії надається відпустка для лікування із збереженням грошового та матеріального забезпечення. Тривалість такої відпустки визначається характером захворювання. Загальний час безперервного перебування військовослужбовця в закладах охорони здоров'я та у відпустці для лікування у зв'язку з хворобою не повинен перевищувати 4 місяців поспіль. Після закінчення встановленого безперервного перебування на лікуванні у закладах охорони здоров'я та у відпустці для лікування у зв'язку з хворобою військовослужбовець підлягає огляду військово-лікарською комісією для вирішення питання про придатність його до військової служби.

Тетяна МОРОЗ

ЗМІНИ ДО ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК ОБЛІКУ, ЗБЕРІГАННЯ, СПИСАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ

Постановою Кабінету Міністрів України від 21 червня 2017 р. № 434 збільшено максимальні розміри коштів, на які посадові особи Збройних Сил мають право списувати військове майно за інспекторськими посвідченнями, знищене (втрачене) під час воєнних (бойових) дій, антитерористичної операції, міжнародних операцій з підтримання миру і безпеки або внаслідок диверсій.

Командир окремої роти, інші командири (начальники) військових частин, установ, організацій Збройних Сил, військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів, які ведуть військове (корабельне) господарство, керівник представництва державного замовника з оборонного замовлення на підприємстві, в установі, організації, для яких штатом передбачено військове звання від майора (капітана 3 рангу) до полковника (капітана 1 рангу) включно — 2400 неоподатковуваних мінімумів (40,8 тис. грн);

Командири (начальники) вищого рівня відносно зазначених посадових осіб, начальники служб забезпечення органів військового управління, керівники структурних підрозділів Генерального штабу Збройних Сил та Міноборони — 60 000 неоподаткованих мінімумів (1,02 млн грн).

США ПОСИЛИЛИ САНКЦІЇ ПРОТИ РФ

Відповідно до нового закону США «Про протидію ворогам Америки через санкції», розширено санкції проти Росії, змінено процедуру їх скасування або зміни, а також задекларовано підтримку України у відновленні її територіальної цілісності

Сам пакет являє собою великий обсяг документів, який об'єднує й доповнює вже чинні санкції.

— Америка не дозволить утручання в наш демократичний процес. Ми разом із нашими союзниками й друзями будемо протистояти підривній діяльності й дестабілізації з боку Росії, — заявив Президент США після підписання закону. — Ось чому я схвалив нові жорсткі санкції стосовно Ірану та Північної Кореї й посилив чинні санкції стосовно Росії.

Водночас Трамп вважає, що деякі положення закону ідуть урозріз із Конституцією США, проте їх усе одно виконуватимуть.

Нові санкції можуть доволі відчутно торкнутися фінансової, банківської та енергетичної галузей Росії. Вони також обмежують можливість передавання американських технологій для видобутку російської нафти, забороняють інвестиції в тамтешні проекти з експорту енергоресурсів. Крім того, рішення Вашингтона фактично блокує розвиток проекту «Північний потік». Санкції також торкнуться російських державних підприємств, які працюють у металургійній і гірничодобувній галузях та сфері залізничного транспорту. Крім того, передбачено анулювання віз і заморожування активів російських громадян та компаній, причетних до кібератак у США й співпраці з режимом Башара Асада в Сирії. Для будь-якої зміни санкцій США проти РФ тепер потрібна дозвільна процедура Конгресу.

> *Нові санкції все ж таки можуть доволі відчутно торкнутися фінансової, банківської та енергетичної галузей Росії. Вони також обмежують можливість передавання американських технологій для видобутку російської нафти, забороняють інвестиції в тамтешні проекти з експорту енергоресурсів*

Реакція Кремля на підписання закону про санкції Президентом США була нервовою, хоча і стриманою, назвавши це очікуваним та «обтяжувальним» з точки зору російсько-американських відносин і перспектив їхнього розвитку.

Висловили занепокоєння з приводу санкцій США і у ЄС.

Водночас експерти зауважують, що через санкції проти РФ, звісно, найбільше страждають не американці, а саме європейці, адже Євросоюзові дуже вигідно бути присутнім на російському ринку й купувати російські енергоносії.

Проте колишній американський дипломат і координатор санкцій у попередній адміністрації президента США Деніел Фрід в інтерв'ю Deutsche Welle розповів про новий закон, що посилює санкції проти Росії, і прокоментував реакцію Європи. Зокрема, він зауважив, що США працювали з Європою і разом розробили санкції проти Росії. «Ми б ніколи раніше цього не зробили, але тепер зробили, і нам, відверто кажучи, сподобалися процес і результат. Поява цього закону аж ніяк не пов'язана з критикою Європи. Конгрес не намагався перешкоджати Європі. Цим законом Конгрес передусім виплеснув свій гнів на росіян за їхні кібератаки та висловив розчарування російською агресією взагалі», — зазначив він і додав, що перший варіант закону дійсно стурбував ЄС і Німеччину. І Брюссель, і Берлін успішно попрацювали над ним у Вашингтоні. Палата представників унесла низку змін, як того вимагали європейські лобісти.

Водночас голова Європейської комісії Жан-Клод Юнкер заявив, що Євросоюз залишає за собою право вжити відповідних заходів у разі, якщо інтереси європейських компаній у сфері економіки буде ущемлено санкціями США проти РФ. Також єврокомісари висловили особливу стурбованість можливим впливом цього законопроекту на енергетичну незалежність ЄС, адже американський закон передбачає застосування санкцій проти будь-яких компаній (також і європейських), які братимуть участь у розвитку, технічному обслуговуванні, модернізації або ремонті трубопроводів, які Російська Федерація використовує для експорту енергоресурсів. Водночас Колегія єврокомісарів підкреслила важливість збереження режиму санкцій проти Росії та їх імплементації.

Щодо підтримки України, то в документі чітко зазначено, що США не підтримують анексію Росією Криму та захоплення будь-якої території України, підтримуючи відновлення її територіальної цілісності. У документі засуджується будь-яка дестабілізація ситуації в Україні.

Крім того, в експертному колі зауважують, що Україна тепер зможе отримати від США допомогу з реформування енергетичного сектору, щоб зменшити залежність від енергоресурсів Росії. Як повідомили в посольстві України в США, заплановано створити «Фонд для протидії російському впливу» з бюджетом у 250 млн доларів на 2018–2019 роки. Своєю чергою, для енергетичної безпеки України буде надано 30 млн доларів.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ВАШИНГТОН ВИКОНУЄ СТРАТЕГІЧНІ ДОМОВЛЕНОСТІ З КИЄВОМ

Президент України Петро Порошенко привітав підписання президентом США Дональдом Трампом нового пакета санкцій щодо Росії.

«Як ми і домовлялися у Вашингтоні, Конгрес проголосував, президент Дональд Трамп підписав. Санкції стосуються в тому числі й політизованого проекту «Північний потік-2», — написав Президент України на своїй сторінці в Facebook. Глава держави зазначив, що санкції «будуть діяти до повного звільнення української землі», що ще раз підтверджує стратегічний напрямок відносин України і США.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Андрій Бузаров, експерт-міжнародник

У своєму блозі експерт висловлює переконання, що введення санкцій США проти Росії до нового військового загострення на Донбасі не призведе.

«Але це однозначно призведе до спроби Росії якось вплинути на внутрішньополітичну ситуацію в Україні. Наприклад, Росія може використовувати свої важелі впливу на Україну через енергоресурси, через дестабілізацію внутрішньополітичної ситуації і, можливо, через якісь інші заходи. Чому неможлива військова ескалація? Якщо Росія — «ДНР»/»ЛНР» спробують почати нову військову кампанію, це призведе до ще більш жорстких санкцій з боку Європейського Союзу і США, що в свою чергу може принести серйозні економічні збитки Російській Федерації. До ще гіршого стану речей Росія зараз не готова, і для неї важливо хоч якось зберегти нинішній статус-кво, щоб обстановка ще більше не погіршувалася», — зазначає експерт і зауважує, що з боку Росії набагато менше важелів впливу на США, ніж з боку США на Росію.

«У цій ситуації, якщо ми беремо і виходимо з того, який це матиме вплив на Україну, то тут однозначно вплив буде, оскільки Україна знову опиняється в епіцентрі геополітичного протистояння. Не тільки Україна, а й Євросоюз. І багато чого залежить від того, які санкції буде застосовувати США по відношенню до Російської Федерації», — пише експерт.

ЧОТИРИ КРАЇНИ СЛІДОМ ЗА ЄС ПРОДОВЖИЛИ САНКЦІЇ ПРОТИ КРЕМЛЯ

Україна, Чорногорія, Албанія і Норвегія приєднались до вирішення ЄС продовжити економічні санкції проти Росії до кінця січня 2018 року. Про це йдеться в заяві верховного представника ЄС із закордонних справ Федеріки Могеріні, опублікованій на сайті ЄС.

«Рада 28 червня 2017 року прийняла рішення 2017/1148. Рішення Ради продовжує дію обмежувальних заходів до 31 січня 2018 року. Країни-кандидати Чорногорія та Албанія, а також Норвегія, яка входить в Європейську асоціацію вільної торгівлі (EFTA), і Україна приєднуються до рішенням Ради», — йдеться в повідомленні.

АСОЦІАЦІЯ ВІЛЬНИХ ДЕРЖАВ

ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКА ОПЕРАЦІЯ НАТО «АКТИВНІ ЗУСИЛЛЯ»

Операції Альянсу не обмежуються лише зонами конфліктів. Після терористичних актів 11 вересня 2001 року НАТО почало протидіяти загрозі міжнародного тероризму.

Операція «Активні зусилля» розпочалася 4 жовтня 2001 року як одна з відповідей НАТО на теракти 11 вересня. На той час військово-морські сили Постійного угруповання Альянсу в Середземномор'ї (STANAVFORMED), які брали участь у навчаннях «Дестінед глорі» 2001 року біля південного узбережжя Іспанії, було перекинуто в Східне Середземномор'я для негайної військової присутності НАТО в цьому регіоні.

Проведення військово-морської операції «Активні зусилля» стало першим випадком застосування на практиці статті 5 Північноатлантичного договору 1949 року, яка визначає надання колективної допомоги одній із країн Альянсу, на яку здійснено напад.

Залучені до «Активних зусиль» сили мали виявляти й стримувати терористичну діяльність в Середземному морі — районі інтенсивного торгового судноплавства.

Говорячи тільки про постачання енергоносіїв, близько 65% нафти і природного газу, які споживаються в Західній Європі, транспортуються щорічно Середземним морем. Великі трубопроводи з'єднують Лівію з Італією, Марокко з Іспанією. У зв'язку з цим кораблі НАТО почали постійно проводити розвідку трас у вузьких проходах, а також важливих протоках і гаванях Середземного моря.

Під час операції «Активні зусилля» кораблі НАТО виконують патрулювання в Середземному морі

КОНТРОЛЬ ПІДОЗРІЛИХ СУДЕН І РОЗШИРЕННЯ МІСІЇ

Починаючи з квітня 2003 року, Альянс проводить систематичний огляд підозрілих суден із висадкою на борт оглядових груп. Дані операції здійснюються за згодою капітана судна і держави прапора відповідно до норм міжнародного права.

На практиці це відбувається таким чином: кораблі НАТО, що патрулюють морський район, звертаються по рації до торгових суден, які курсують через східний район Середземного моря, з проханням назвати себе і свою діяльність. Отримана інформація передається Командувачу компонентою ВМС НАТО в Неаполі (Італія) та в Центр НАТО з питань судноплавства в Нортвуді (Великобританія). Якщо що-небудь здасться незвичним або підозрілим, на борт судна готова висадитись оглядова група в складі 15–20 військовослужбовців для перевірки документації й вантажу.

Військовослужбовці НАТО можуть також передати цю інформацію до відповідного правоохоронного відомства в наступному порту заходу судна. В такому випадку здійснюється супровід підозрілого корабля до прийняття заходів відповідним відомством (органом) або до його входження в територіальні води будь-якої країни.

У березні 2003 року ця місія була розширена й передбачала супроводження цивільних кораблів країн — членів Альянсу через Гібралтарську протоку, а з квітня вона вже передбачає висадку оглядових груп на підозрілі судна згідно з вимогами міжнародного права. Через рік операцію було розширено на все Середземномор'я.

Проведення операції «Активні зусилля» стало першим випадком застосування на практиці колективної допомоги одній із країн Альянсу, на яку здійснено напад

Низка держав — членів НАТО (головним чином Греція, Іспанія, Італія й Туреччина) беруть безпосередню участь в операції силами та засобами своїх ВМС. У супроводі суден у Гібралтарській протоці задіяні швидкохідні катери, що належать північноєвропейським членам НАТО, — Данії, Німеччині й Норвегії. Додаткові сили і засоби в Гібралтарській протоці надає також Іспанія. Тилове забезпечення операції «Активні зусилля» організується в основному середземноморськими державами — членами Альянсу.

Кораблі та вертольоти НАТО також провели кілька операцій із порятунку працівників аварійних нафтобурових установок і екіпажів потопаючих суден. У їхньому числі — допомога в евакуації в грудні 2001 року в штормових умовах 84 працівникам нафтових веж. У січні 2002 року підйом жінок та дітей із корабля, що тонув, на борту якого перебувало близько 250 біженців.

Окрім країн — членів НАТО, в операції «Активні зусилля» беруть участь інші країни Середземноморського регіону, а саме Алжир, Єгипет, Ізраїль, Йорданія, Мавританія, Марокко й Туніс.

УПРАВЛІННЯ ОПЕРАЦІЄЮ ТА ЇЇ СТРУКТУРА

Загалом, на переконання експертів, операція виявилася ефективним засобом охорони стратегічного морського району й боротьби з тероризмом у відкритому морі. Поточна операція проводиться почергово постійними багатонаціональними військово-морськими угрупованнями НАТО. Операція, яка триває й досі, знаходиться у веденні Командування об'єднаних збройних сил НАТО в Неаполі й проводиться на базі Командування компонентою ВМС у цьому місті. Завдання в рамках операції виконує оперативна група, що розгорнута в Середземному морі.

До складу оперативної групи «Активні зусилля» входять надводні кораблі, підводні човни, а також морська патрульна авіація. Для ведення операції регулярно залучаються також два підрозділи підвищеної готовності НАТО, що складаються з фрегатів, постійно готових до дій і здатних виконувати широкий спектр завдань ВМС.

Згідно з поточною схемою операції надводні сили використовуються для локалізації, відстеження, відправки повідомлень і висадки на борт підозрілих суден оглядових груп на основі розвідданих.

Регулярну підтримку операції «Активні зусилля» надають по черзі Постійні групи ОВМС НАТО 1 та 2, що проводять дії щодо різкого нарощування сил, у яких беруть участь усі підрозділи групи. Окремі підрозділи групи регулярно виконують функцію сил «за викликом» на підтримку цієї операції, коли немає доданих сил.

УКРАЇНА В «АКТИВНИХ ЗУСИЛЛЯХ»

Першим українським кораблем, який взяв участь в операції «Активні зуссилля» став корвет «Тернопіль»

Україна також приєдналася до операції НАТО «Активні зусилля». 10 травня 2007 року корвет ВМС ЗС України «Тернопіль» здійснив похід із Севастополя до італійської військово-морської бази Таранто для участі в заключній фазі підготовки корабля до операції. Зокрема на український корабель було встановлено відповідне обладнання зв'язку. Після цього 25 травня 2007 року корвет перейшов в оперативне підпорядкування штабу морського компоненту Об'єднаного командування сил НАТО (м. Неаполь) і розпочав виконання завдань відповідно до плану операції. Відтоді Україна згідно з рішенням Північноатлантичної ради НАТО набула статусу офіційного контрибутора даної операції. Крім «Тернополя», в ній брали участь інші кораблі ВМС ЗС України — корвет «Луцьк» та фрегат «Гетьман Сагайдачний». Термін виконання завдань для українських кораблів закінчився 2013 року.

Матеріали сторінки підготував Вадим КОВАЛЬОВ

Українським селянам не залишалося нічого іншого, як чинити опір більшовицьким мародерам

БІЛЬШОВИКІВ УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ ВВАЖАЛИ ЛЮТИМИ ВОРОГАМИ

У ВІДПОВІДЬ НА МАСОВІ ПОГРАБУВАННЯ Й РЕПРЕСІЇ РОСІЙСЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ МАСОВО БРАЛИ ДО РУК ЗБРОЮ

Незважаючи на застосування масових репресій, у 1917–1932 роках в Україні діяло 642 підпільних осередки, 1435 повстанських загонів, відбулося 268 повстань. У 1928–1932 роках селянськими волинками (повстаннями) було охоплено 265 районів.

Із 268 селянських збройних повстань у дев'ятьох губерніях України 113 сталися в період з 1928-го по 1933 роки. За паспортами областей, складеними в 1945–1950 роках обласними управліннями МДБ, із 537 районів 265 було охоплено стихійними виступами селянства.

Зважаючи на цю статистику, стає зрозуміло: Москва організувала голодомор зі страху перед новим піднесенням українського національно-визвольного руху, який міг змести з української землі російсько-більшовицьких окупантів.

Тільки-но нога російського більшовика ступила на українську землю, відразу почалися пограбування селян. У них відбирали останню зернину, прирікаючи на голодну смерть цілі села. Тож українським селянам не залишалося нічого іншого, як чинити опір, який нова влада називала «бандитизмом»

Хоч і небагато, але в архівах колишніх радянських спецслужб збереглися документальні підтвердження того, що наші пращури усіляко противилися російсько-більшовицькій владі. Ось, наприклад, що доповідали представники Київського більшовицького воєнно-окружного штабу своєму керівництву: «Население Киівського, Гайсинського, Канівського, Таращанського, Яготинського та інших повітів із симпатією ставиться до УНР. У цілій окрузі становище загрозливе, селянство нас ненавидить і поголовно озброєне. Бандитизм росте. Великий відсоток селян налаштований по-петлюрівськи. Нас, російських більшовиків, селяни вважають лютими ворогами. Діє велика кількість банд, із якими важко впоратися».

Силу повстанських загонів змушений був визнати й ватажок російсько-більшовицької орди Антонов-Овсієнко: «Положение на Украине очень серьезное. К советской власти самое отрицательное отношение. В волостных советах сидят чистые петлюровцы».

1920 року лише великі повстанські загони налічували десятки тисяч осіб. Застосовуючи тактику партизанської боротьби, вони утримували під своїм контролем значну частину сільської місцевості.

Під грифом таємно 20 квітня 1920 року в Харкові було видано документ «Краткая инструкция по борьбе с бандитизмом и кулацкими восстаниями». Він не лише дозволяв чинити репресії, а й зобов'язував окупаційні російські війська до знущань, грабежів та вбивств українців. Наприклад, якщо селяни вороже ставилися до влади, командири повинні були конфісковувати в них хліб, житло, а також «проводити обстріли сіл і повне їх знищення».

Саме на підставі згаданої інструкції було оточено село Старовіровка Харківської губернії. Селянам у письмових ультиматумах наказувалося хапати й видавати своїх керівників. Зокрема було зазначено: «Крестьяне с. Староверовка! Неужели вы думаете устоять перед нашими полками, которые только ждут приказа явиться в Староверовку?... Мы уничтожим вас и ваших детей!» Жителі села не злякалися цих погроз і відповіли більшовицьким командирам: «Ви лякаєте нас знищенням разом із дітьми та майном? Нехай спалять наше село, але торжеству грабежів, насильства й свавілля все одно настане кінець».

Мешканцям Гедеримівки «пощастило» менше: восени 1920 року більшовики не лише спалили це село, а й розстріляли 224 його мешканці

З історії Другої світової війни ми знаємо, що німецькі каральні загони знищували на окупованій території цілі села разом із мешканцями. Чи не в більшовиків перейняли вони досвід боротьби з повстанцями, які почали застосовувати на 20 років раніше, адже ті теж нищили українські села? Подібна доля спіткала Ковалівку, Трилиси, Сидори, Маринці, Дрозди. Їхніх жителів за «вороже ставлення до радянської влади» теж залишили без домівок. А ось мешканцям Гедеримівки «пощастило» менше: восени 1920 року більшовики не лише спалили це село, а й розстріляли 224 його мешканці.

За словами Геннадія Іванущенка, який тривалий час очолював Державний архів Сумської області, на теренах цього краю та в деяких районах сучасної Чернігівської області в період з 1919 по 1923 роки діяло майже 150 антибільшовицьких повстанських загонів. Особливо активно народні месники партизанили на Роменщині, Конотопщині, Лебединщині, а також в глухівських, шосткінських та кролевецьких лісах.

Протягом 1918–1920 років повстанський рух був чи не найбільш організованим на Поділлі. Це пояснюється насамперед високою національною свідомістю його жителів. У цьому не останню роль відіграла неодноразова дислокація у Вінниці та Кам'янці-Подільському урядових установ УНР та постійна присутність у регіоні Українського війська. До того ж тут активно функціонували осередки «Просвіти».

У створенні повстанських загонів брала участь й інтелігенція, представники якої проникали навіть в більшовицькі структури, де обіймали керівні посади... Приміром, у Проскурові (зараз Хмельницький) вони певний час контролювали міліцію й повітову ЧК, де знищили всі справи на повстанців та інші цінні для більшовиків документи. На початку 1921 року Поділлям прокотилася хвиля селянських виступів проти більшовицької влади. Вони охопили Літинський, Барський, Чечельницький, Ольгопільський, Чернівецький, Гайсинський та Ямпільський райони.

На засіданні так званої особливої комісії, що діяла в Гадяцькому районі на Полтавщині, було прийнято резолюцію такого змісту: «... участь населення в бандитизмі можна зупинити лише червоним терором. Тільки він може гарантувати спокій і благополуччя радянських і партійних працівників. Для цього потрібно розстріляти жителів села Лютенки в кількості 8 осіб». Цією ж резолюцією було затверджено й список заручників — 19 осіб.

Коли знайомишся з методами боротьби з «контрреволюціонерами», до яких вдавалася радянська влада, стає моторошно. Хіба можна спокійно читати про те, що рішення про розстріл 8–10 «ворожих елементів» визначалося (згідно з інструкцією) шляхом жеребкування? За кожного вбитого радянського активіста знищували десятьох селян. Хіба ця практика не нагадує методи есесівців, які боролися з партизанами і підпільниками? Вони теж за кожного вбитого німця розстрілювали десятки заручників.

М. Тухачевський, підбиваючи підсумки боротьби з «контрреволюционными восстаниями», писав: «В районах прочно укоренившегося восстания приходится вести не бои и операции, а, пожалуй, целую войну, которая должна закончиться прочной оккупацией восставшего района. Словом, борьбу приходится вести в основном не с бандами, а со всем местным населением».

Сергій ЗЯТЬЄВ

ПОВСТАННЯ НА ПОЛТАВЩИНІ

Навесні 1919 року на Полтавщині селянські загони розпочали воєнні дії проти більшовиків. А перше масове повстання сталося в Миргороді, коли було захоплено телеграф і місцеву в'язницю, з якої звільнили заарештованих селян. Тоді повстанці роззброїли штаб резервного полку і взяли під варту старшин-комуністів. Уже 2 квітня в листівках повідомлялося, що влада в місті перейшла до рук представників Директорії УНР. До повсталих миргородців почали приєднуватися люди з навколишніх сіл, і їх кількість зросла до 7000. Невдовзі це повстання було придушено переважаючими силами більшовиків, але воно стало прикладом для виступів у інших повітах Полтавщини.

У травні того ж року почалося повстання під проводом отамана Григор'єва, яке незабаром охопило всю губернію. 12–14 травня григор'ївці визволили від більшовиків Умань, станцію Подошна, Новомиргород, Таращу, Корсунь, Кобиляки та багато інших сіл і міст. Коли повстанці дійшли до Козятина, на їхній бік перейшов червоноармійський полк.

Найбільш успішним повстанським загоном на Полтавщині був загін А. Левченка, який налічував понад 1000 добре озброєних вояків. Восени 1920 року він навіть спробував захопити Полтаву. Окрім нього, на Полтавщині діяло ще близько 40 загонів, загальна чисельність яких становила майже 15 000 осіб. Загалом, як свідчать архіви, збройна боротьба проти радянської влади на Полтавщині точилася аж до 1932 року.

Інф. «НА»

РОСІЙСЬКА ВЛАДА ПЕРЕТВОРЮЄ СВОЇ ІСТОРИЧНІ СИМВОЛИ НА ЗБРОЮ МІЖНАЦІОНАЛЬНОЇ ВОРОЖНЕЧІ

Найбільш яскравим прикладом цього є активне використання прихильниками «руского міра» та окупаційними військами у Криму й на Донбасі так званої георгіївської стрічки як символу боротьби з «київською хунтою». Саме цією відзнакою прикрашені формені куртки кадрових російських військових та найманців, які чинять агресію проти суверенної України. Це носії георгіївських стрічок захопили органи державної влади в Донецьку та Луганську, створили на Донбасі фейкові народні республіки та вже понад три роки вбивають наших мирних громадян і воїнів, грабують людей і знищують інфраструктуру України, підло прикриваючись гаслом: «Защитим русских людей от фашистов и бендеровцев»

Георгіївська стрічка стала елементом великої пропагандистської війни проти України та інших суверенних держав, метою якої є банальний обман громадян, фальсифікація історії й розв'язання міжнаціональної ворожнечі. На жаль, перекручування фактів, вільне трактування історичних подій і нав'язування ідеологічних штампів є характерним для російської пропагандистської машини методом формування світогляду і громадянської позиції росіян для створення образу головного зовнішнього ворога, яким тепер є Україна.

Щоб виявити брехливість і популізм російської пропаганди, достатньо звернутися до загальновідомих історичних фактів. Наприклад, уважно прочитати дослідження таких знаних істориків-науковців, кандидатів історичних наук, як доценти В. Гвоздик, Ю. Князьков, О. Штейнле, у працях яких висвітлюється складна історія формування символу «георгіївська стрічка».

Георгіївська стрічка вперше з'являється на ордені святого Георгія, заснованого імператрицею Катериною II 1769 року. Про неї в Росії знову згадали 1941 року, коли чимало російських монархістів почали співпрацювати з нацистською Німеччиною

До речі, вперше вона з'являється на ордені святого Георгія, заснованого імператрицею Катериною II 1769 року. Він став вищою військовою нагородою Російської імперії, якою відзначали офіцерів за особливу мужність у бою. Згодом з'явився цілий комплекс нагород, пов'язаних зі святим Георгієм: орден, медаль, хрест, прапор. Невід'ємним їхнім атрибутом була саме георгіївська стрічка, яка згідно з офіційними статутами містила три чорні та дві жовті смужки. Щоправда, дозволялося також використовувати замість жовтого помаранчевий колір.

Найбільш вірогідною є версія, що гама стрічки була запозичена з чорно-жовто-білого прапору Російської імперії. За іншою версією кольори символізують вогонь та дим, що підкреслює її суто військовий характер.

Після захоплення 1917 року влади більшовиками георгіївські нагороди втратили чинність. Ними відзначалися лише представники білогвардійського руху за активну боротьбу з радянською владою.

Про георгіївські стрічки в Росії знову згадали 1941 року, коли чимало російських монархістів почали співпрацювати з нацистською Німеччиною. «Георгіївськими кавалерами» тоді стали начальник головного управління козачих військ Третього рейху генерал Петро Краснов, групенфюрер СС Рудольф Бангерський, член Комітету визволення народів Росії майор Олександр Альбов, групенфюрер СС Андрій Шкуро. Особливо багато було нагороджених цією відзнакою у Руському корпусі, який, зокрема, воював проти партизанів у Югославії.

Крім того, стилізований георгіївський хрест використовували як власний символ окремі підрозділи колабораціоністів, які служили у Російській визвольній народній армії (рос. — РОНА) та брали участь у придушенні антинацистських повстань у Польщі та Словаччині.

Найбільш чисельне збройне формування російських колабораціоністів — Російська визвольна армія, або «власовці» — у своїй символіці використовували передусім андріївський прапор та біло-синьо-червоний триколор. Щоправда, наприкінці війни до складу «власовських військ» увійшли РОНА та Руський корпус, що принесли з собою і георгіївську символіку, яку сприймали виключно як власну національну.

У Радянському Союзі комплекс георгіївських нагород юридично не існував. Це було цілком логічно, адже радянська влада протиставляла себе російській монархії, символом якої була і георгіївська атрибутика. З 1917 року діяла заборона на носіння царських нагород. Однак 8 листопада 1943 року указом Президії Верховної Ради СРСР було засновано орден Слави, стилістично схожий на орден святого Георгія. Ним нагороджували вже не білогвардійців, а червоноармійців. Відзначали так само за особливу військову мужність, а орден також мав стрічку з трьома чорними та двома помаранчевими смужками.

За 20 років після перемоги над нацизмом, у 1965-му, нове керівництво Радянського Союзу на чолі з Л. Брежнєвим заходилося активно формувати офіційну версію історії Великої Вітчизняної війни. 9 травня стало державним святом — Днем перемоги. Багатотисячними накладами друкувалися «правильні» книги про Велику Вітчизняну війну 1941–1945 років. Карбувалися мільйони ювілейних медалей, а «гвардійську» стрічку почали масово популяризувати у творах мистецтва та агітаційній продукції, створюючи з неї символ перемоги над нацизмом.

У Російській Федерації орден святого Георгія та Георгіївський хрест відновили указом Президії Верховної Ради РФ 1992 року і остаточно затвердили у 2008-му. Обов'язковим елементом цих нагород стала імперська «георгіївська стрічка», котру, як і належить, першими отримали російські військовослужбовці, які брали участь у провокаціях у Південній Осетії та нападі на Грузію 2008 року.

На відміну від росіян, сучасне українське військо уникає у своїй символіці використання стрічки чорного та помаранчевого кольору. Наші вітчизняні військові традиції створені та розвиваються на основі історичних здобутків та досвіду запорозького козацтва, боротьби за українську незалежність у 1917–1921 роках, участі українців у визволенні УРСР від нацистів, національного руху Опору 40–50-х років минулого століття. Георгіївська символіка або не мала до цього жодного відношення, або уособлювала сили, чиї інтереси були антиукраїнськими. Та ж Катерина II — засновниця ордена святого Георгія — відома ліквідацією Гетьманщини, знищенням Запорозької Січі, введенням кріпацтва. Під час громадянської війни 1918–1920 років проти білогвардійців активно воювали як частини армії Української Народної Республіки, так і українські повстанці під керівництвом Нестора Махна.

Визвольний рух 40–50-х років XX ст. безкомпромісно боровся з радянською владою, і чорно-помаранчева емблема російської військової сили йому не близька.

Спроби затвердити гвардійську стрічку під назвою «георгіївська» як символ перемоги над нацизмом розпочалися 2005 року в Росії. З ініціативи державної інформаційної агенції «РИА Новости» тоді була започаткована одноіменна акція. За задумом, вона мала стати символом Перемоги та об'єднати радянську історію з військовою славою сучасної Росії. Ототожнення георгіївської та гвардійської стрічок у ході акції стало по суті спробою монополізувати перемогу над нацизмом, представити її як суто національну російську. Внесок інших народів, також і українського, нівелювався. Цілком однозначно й цинічно таке трактування оприлюднив 2010 року тодішній прем'єр-міністр РФ В. Путін, який заявив про виключну роль у перемозі над нацизмом росіян та Росії.

На жаль, імперську російську ініціативу почали активно поширювати в медіапросторі сусідніх суверенних держав. У Білорусь, Україну, Казахстан, Вірменію та інші пострадянські країни вирушали численні агітпоїзди з фейковими, обвішаними новою символікою «ветеранами». Вони розповідали про велику роль Росії, непереможність її армії, прозорливість політики в боротьбі із зовнішніми і внутрішніми ворогами. Насправді ж ця акція була етапом підготовки до вторгнення на території суверенних держав, які ризикнули відійти від великого «слов'янського союзу» під проводом «старшого брата» й обрали європейський шлях розвитку. А підсумком цього стала агресія Росії проти Грузії 2008 року та захоплення Криму й окупація частини Донбасу 2014-го.

Олександр КІНДСФАТЕР

ЗНАЧЕННЯ СЛОВА

Колабораціонізм *— співпраця населення або громадян держави з ворогом в інтересах ворога-загарбника на шкоду самій державі чи її союзників.*

НІНА МАТВІЄНКО: «Я МРІЮ ЗАСПІВАТИ ТАКУ ПІСНЮ, ЯКА Б, НАЧЕ ДЗВІН, ПІДНІМАЛА УКРАЇНСЬКИЙ ДУХ»

Народна артистка, Герой України Ніна Матвієнко

Улюблена співачка мільйонів українців, народна артистка України, Герой України Ніна Матвієнко з перших днів АТО активно допомагає нашим воїнам.

Вона каже, що її зброя — це пісня. Про те, як відзначатиме своє сімдесятиріччя, і про її майбутні творчі плани вона поділилася із читачами «Народної армії»

— Ніно Митрофанівно, ваша концертна діяльність розпочалася півстоліття тому. А як усе починалося?

— Любов до пісні прищепила мені мама, вона дуже любила співати. Змалку я заворожено слухала звуки акордеона та захоплювалася українською музикою. Я народилася в багатодітній родині, нас було одинадцятеро дітей. Коли мені виповнилося одинадцять років ми із сестрою пішли вчитися в інтернат, де я й почала співати в хорі.

Якось я почула по радіо, як виступав хор імені Верьовки. Я настільки була вражена його творчістю, що вже на зимових канікулах з подружкою вирушила підкорювати столицю. На той час набір до вокальної судії хору імені Верьовки вже закінчився, тож мені довелося зачекати. Я навіть влаштувалася на роботу на завод «Хіммаш» у Коростені. А наступного року приїхала в студію вже сама, склала іспити, і мене прийняли до студії.

— Кажуть, саме в хорі імені Григорія Верьовки вас запримітив ваш майбутній чоловік — художник Петро Гончар…

— Так. Це було в січні 1968 року в столичній філармонії. Він прийшов на концерт разом зі своїм батьком Іваном Гончаром. Петро побачив мене й сказав: «Тату, ця дівчина буде моєю дружиною». Так і сталося. Ми одружилися в моєму рідному селі. Багато гостей прийшло заради цікавості. Бо мої пісні тоді вже лунали і по радіо, і на телебаченні.

— У вашій сім'ї доволі цікавий «розподіл» професій: донька співає, сини малюють…

— Моя родина — тандем художників і співаків. Уся наша сім'я знає й співає українські пісні, але сини ще й малювали із самого малку. З усього світу з гастролей я привозила їм альбоми та фарби.

У першому класі я їх таки привела до музичної школи, допоки одного дня вони стали перед батьком на коліна й попросили «врятувати їх від музики» (сміється). На тому їхнє музичне навчання й закінчилося. Проте один із синів тепер жалкує, що я не наполягла та не змусила його закінчити музичну школу. Після постригу йому музичні навички стали б у пригоді. Він був монахом у православному монастирі в Бахчисараї, а після анексії Криму залишив півострів.

— Ви певний час викладали вокал в університеті. Скажіть, чого, на вашу думку, нині бракує сучасній українській пісні?

— Коли я почала співати, у юності, я вже зрозуміла, що сучасна пісня мені нецікава.

Знаєте, я часто питаю себе, чи потрібна народна пісня сьогодні. Мало залишилося тих, що співають народні пісні просто в себе вдома чи на полі. Раніше співали скрізь і завжди, жито жали, сіно збирали — пісня супроводжувала людей скрізь, це було за календарем, у цьому була їхня щирість і чистота. Сьогодні цього немає, на жаль. Українська культура, обряди, гуляння навіть українці сприймають як екзотику. Але завдяки концертам я зрозуміла, що українську пісню таки чекають люди.

> *«Ця війна нас усіх об'єднала. Ми стали згуртованішими й доброзичливішими. Нас називають бандерівцями, і це вже комплімент»*

— За свою кар'єру ви об'їздили чи не півсвіту. Що найбільше вразило в інших країнах? Під час подорожей траплялися цікаві історії?

— Мене завжди вражала неймовірна згуртованість української громади за кордоном. Там кожен підтримував іншого, вони облаштовували цілі поселення, і всі вони передавали свою мову й культуру кожному наступному поколінню, хоча добре володіли й мовою країни, у якій живуть. У нас на концертах завжди були аншлаги. Це дуже радувало.

А щодо цікавих випадків… Головне сприймати всі незручні моменти з гумором. Якось наш хор виступав у Новограді-Волинському. Зненацька не стало електрики. Я вийшла на сцену й виконала пісню акапельно. Тоді клуби мали добру акустику, так що навіть без мікрофона було добре чути. Пісня завершувалася словами: «Знов молодість не буде, не буде!» І на цій останній ноті, на цьому крикові душі, раптом загорілося світло. Вражені глядачі дружно встали й зааплодували.

— Ваша донька Антоніна й зять Арсен часто співають для наших хлопців на передовій. А ваша позиція не їздити виступати в район АТО досі незмінна?

— Ні, я не можу. Вирішила, що молитимуся й тихенько допомагатиму на відстані. Я розумію, що, виступаючи перед хлопчиками, треба всміхатися, підбадьорювати їх. Відчуваю, що не зможу, бо розумію, що вони після концерту йдуть у бій…

Тоня якось розповідала, як виступала перед нашими бійцями. Один із хлопців, високий український красень, підійшов до неї сфотографуватися, розповів, що після концерту вирушає на завдання. Антоніна написала йому свій телефон, він пообіцяв передзвонити. Домовилися так: якщо не передзвонить, то, значить, загинув. Дзвінок так і не пролунав. Вона досі не може спокійно дивитися на його фото, сподіваючись у глибині душі, що він просто загубив її номер.

— Кілька років тому ви взяли участь у телемості Київ — Донецьк на тему: «Коли чекати на мир?» Ви сподівалися, що бойовики зупиняться після діалогу?

— Ми йшли туди з метою викупити наших хлопців. Я мала право, бо я також мати. Мені хотілося подивитися у вічі цим людям. На жаль, я побачила, що немає там із ким говорити. Мені дуже шкода хлопців, які гинуть на війні, а ще ранить те, що бойовики стріляють по хатах мирних українців, які досі люблять Україну…

— Знаю, із самого початку АТО ви перераховуєте зароблені від концертів кошти на лікування поранених.

— Що таке війна, я знаю давно. Один із моїх братів — «афганець». Після тієї війни він досі важко хворіє. Уся моя сім'я працює на фронт. Тоня й Арсен Мірзоян їздять до хлопців із піснями на передову. Усі ми серцем і душею там. Єдине, що хочу сказати, що в цій війні я побачила бажання всього нашого народу захиститися, велику силу українців. Ця війна нас усіх об'єднала. Ми стали згуртованішими й доброзичливішими. Нас називають бандерівцями, і це вже комплімент.

— Розкажіть, чим живете сьогодні? Які творчі плани?

— Крім творчості, я живу онукою Ніною. Вона мене надихає. Дівчинку назвали на мою честь, так само, як мою доньку названо на честь моєї матері.

Восени у мене ювілей. Хочу зробити родинний концерт, але нині важко щось планувати. Мені досі страшно святкувати й співати вголос, бо коли в країні горе, «на всіх язиках все мовчить».

На кожен період життя є своя пісня. Тепер я мрію знайти й заспівати неймовірно гарну та глибоку пісню, яка б, наче дзвін, піднімала український дух. Головне для артиста — це навіть не голос, а його енергетика, харизма. Ви не повірите, але на початку моєї кар'єри мені казали, що я безголоса, та я не слухала й співала далі.

— Побажання нашим захисникам.

— Бажаю всім нам миру, бережіть себе. І знайте, що вдома на вас чекають із перемогою. А всім українцям — ніколи не залишатися байдужими до своєї країни.

Розмову вела Ольга МОСЬОНДЗ

У ЛЬВОВІ НАРОДИЛАСЯ ЩЕ ОДНА МУЗИЧНА КОМПОЗИЦІЯ ПРО ЖІНОК НА ПЕРЕДОВІЙ

Відома українська співачка Анастасія Приходько взяла участь у патріотичному проекті «Пісні війни» та разом із військовим медиком Дар'єю Зубенко записала нову композицію.

«Знайомтеся, це Даша, вона воювала на Сході в медичному батальйоні «Госпітальєри», парамедик. І ми з нею беремо участь у проекті «Пісні війни», тому ми зустрілися у Львові, щоб записати пісню «Дівчата», — повідомила на своїй сторінці у соціальній мережі співачка.

Як зазначили ініціатори проекту, автором слів у пісні «Дівчата» стала волонтерка Олена Задорожна, а музику написала школярка Дарина Яковенко.

Військовий медик Дар'я Зубенко та відома українська співачка Анастасія Приходько

ТВОРЕЦЬ РАКЕТНИХ ДВИГУНІВ ІЗ МУЗИЧНОЮ ОСВІТОЮ

ПІД ОРУДОЮ УРОДЖЕНЦЯ ОДЕСИ БУЛО СТВОРЕНО ПЕРШУ В СВІТІ ОРБІТАЛЬНУ СТАНЦІЮ «МИР»

Двигуни академіка Глушка підіймали в космос кораблі «Восход» і «Союз», станції «Салют» і «Мир», автоматичні зонди до Місяця й інших планет, їх досі успішно використовують у різноманітних ракетних проектах. І це далеко не все, що було створено під керівництвом видатного вченого, який завжди говорив про себе:«Я — українець!»

У своїй автобіографії Валентин Глушко писав: «В Одесі я народився й провів половину дитинства, в цьому близькому моєму серцю місті, на Ольгієвській вулиці, в будинку номер 10 пройшло моє отроцтво та юнацтво, тут склалося все, що визначило мету мого життя».

Іще юнаком Валентин Глушко визначив для себе амбітні цілі — забезпечити космічний розвиток людства, освоїти Місяць і планети Сонячної системи. Таку мету майбутній академік поставив перед собою тоді, коли не те що ракети, а навіть аероплани були неабиякою екзотикою.

У 1919 році Валентина було зараховано до Реального училища імені святого Павла. Одночасно він навчався й в Одеській консерваторії по класу скрипки у професора Столярова (пізніше його перевели до Одеської музичної академії). Він вважав, що наука й техніка просто неможливі без естетики і мистецтва. Згодом скрипка та професія слюсаря відкрили йому шлях до вищої освіти й науки: Ленінградський університет — газодинамічна лабораторія в Ленінграді — Реактивний науково-дослідний інститут у Москві.

У середині 1930-х розпочалася тривала співпраця Глушка з Сергієм Корольовим, наслідком якої через багато років став запуск першого в світі штучного супутника Землі й перший політ космонавта. А до того був 1937 рік, коли одного за другим заарештовували вчених. До Валентина Глушка черга дійшла 23 березня 1938 року. Після двох днів неймовірних знущань у підвалі Луб'янки він підписав зізнання в участі в антирадянській організації та шпигунстві на користь Німеччини. Чекісти були задоволені: зламали інтелігентика!

Та згодом 30-річний учений відмовився від усіх свідчень і почав боротьбу з системою. Серед адресатів його листів — Вишинський, Сталін, Берія. Останній віддав наказ переглянути справу, пом'якшити вирок і використати вченого в одній із «шарашок». Його перевели до авіамоторного заводу в Тушино, а згодом у Казань, де йому довелося працювати з теж засудженим Сергієм Корольовим. Лише в серпні 1944 року науковця було звільнено та скасовано його судимість.

Під керівництвом Валентина Глушка до 1988 року були створені понад 50 рідинних ракетних двигунів та їхніх модифікацій

Улітку 1945 року Валентина Глушка разом із його колегами відрядили до Німеччини вивчати трофейну ракетну техніку. А вже у жовтні 1948-го РД-100 — копія двигуна «Фау-2» — підійняв у повітря Р-1 — радянську копію цієї ракети. А потім двигун конструкції Глушка підняв у космос перший штучний супутник і став основою для багатьох подальших модифікацій. Загалом під керівництвом Валентина Петровича до 1988 року було створено понад 50 рідинних ракетних двигунів і їхніх модифікацій, які застосовували й застосовують нині на 17 моделях бойових і космічних ракет.

У травні 1974 року Валентина Глушка було призначено директором і генеральним конструктором науково-виробничого об'єднання «Енергія». Він став другим після Корольова загальновизнаним формальним і неформальним лідером радянської космонавтики. На цій посаді він займався вдосконаленням пілотованих орбітальних станцій «Салют» і транспортного корабля «Союз», розробкою вантажного корабля «Прогрес». А паралельно з цим розробляв конструкцію велетенського носія «Енергія», що мав виводити на орбіту космічний літак «Буран». Зрештою, під орудою академіка Глушка було створено першу в світі багатомодульну орбітальну станцію «Мир».

Академік Глушко

Усе життя дивлячись у небо, займаючись ракетами та космосом, Валентин Глушко як справжній одесит не міг не любити море. Знаходячись від нього далеко, академік придбав чотири картини Айвазовського. Він не був колекціонером, просто любив мистецтво. Ці картини він заповів любимому місту. Кілька років тому його син Олександр урочисто передав громаді Одеси полотна великого художника.

ЛИШЕ ЧЕРЕЗ 35 РОКІВ ВИНАХІД УКРАЇНЦЯ ВИЗНАЛИ В СВІТІ ПРІОРИТЕТНИМ

ОДИН ІЗ ПІОНЕРІВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ, ВИНАХІДНИК ЕЛЕКТРОННОЇ СИСТЕМИ ПЕРЕДАЧІ НА ВІДСТАНЬ РУХОМОГО ЗОБРАЖЕННЯ — БОРИС ГРАБОВСЬКИЙ

Тривалий час вважалося, що батьківщина неодмінного атрибута сучасної цивілізації — «голубого екрана» — США. Пріоритет цього винаходу приписували російському емігранту Володимиру Зворикіну, який 1929-го виготовив кінескоп, а ще через два роки — електронно-променеву передавальну трубку. Завдяки цим пристроям 1933 року вдалося передати телезображення. Проте створена з ініціативи ЮНЕСКО спеціальна міжнародна комісія дійшла висновку, що «перша в світі телевізійна передача за допомогою електронних телевізійних пристроїв відбулася 28 липня 1928 року». Місцем цієї епохальної події став Ташкент, а творцем винаходу — Борис Грабовський

Борис Грабовський

Борис народився у родині відомого українського поета Павла Грабовського, вірш якого «Швачка» («Рученьки терпнуть, злипаються віченьки»), напевно, знає кожен українець. Батько майбутнього вченого був революціонером, боровся за національну волю України. Через це 1889 року за наказом царя його було вислано в Якутію, а згодом відправлено на заслання в Тобольськ. Поряд із ним увесь час була дружина Анастасія.

Саме у Тобольську й народився Борис Грабовський. Батько помер, коли синові було усього півтора року. Тоді Анастасія із сином вирушила до Одеси, а згодом — до Харкова.

На початку 1917 року Грабовські переїхали до киргизького селища Токмак. У 1920-х Борис навчався в дворічній спеціальній школі в Ташкенті, куди його направили через хороші здібності у навчанні. Згодом він вступив на підготовчий курс Середньоазіатського університету. У цьому закладі Борис одночасно працював лаборантом та займався дослідженнями з фізики.

У свої 23 він сконструював катодний комутатор, що став основою передавальної телевізійної трубки. Але потім робота зупинилася — хлопцю бракувало знань. Борис переїхав у Саратов, де мешкала його тітка. Саме вона познайомила молодого вченого з викладачем математики Піскуновим і фізики — Поповим.

Утрьох вони почали експериментувати. 26 червня 1928 року о 12.00 науковці стали свідками народження першого в світі електронного телебачення. На невеличкому екрані було видно, як інший винахідник, Бєлінський, знімає й надіває картуз. Передавач стояв на дослідній станції, а приймач у міністерстві зв'язку. Ця відстань становила всього 30 метрів, але то була перша передача рухомої картинки.

Доля готувала Борису Грабовському нові випробування. Йому було запропоновано продемонструвати апаратуру в Москві. Ретельно запакувавши, її відправили до Москви, в Центральне бюро раціоналізації та винаходів. Через два місяці з Москви прийшло повідомлення про прибуття багажу. Та коли Грабовський і Бєлінський в присутності комісії відкрили ящики, то з'ясувалося, що всю апаратуру розтрощено. На запитання: чому так сталося, відповіді не знайшлося. Існує версія, що Грабовському заборонили займатися розробками телефото працівники НКВС.

26 червня 1928 року о 12.00 науковці стали свідками народження першого в світі електронного телебачення

Чого тільки не народжувала бурхлива фантазія цієї людини! Він побудував малолітражний вертоліт і трикрилий планер, сконструював прилад для орієнтування сліпих і апарат для глухонімих. Але до робіт, пов'язаних із телебаченням, Грабовський більше не повертався.

Лише через 35 років після винаходу телефото Грабовський отримав листа з Державного комітету з радіоелектроніки СРСР із визнанням пріоритету й патентом на апарат для електронної телескопії. Пізніше його роль у створенні електронного телебачення визнав увесь світ.

У 1966-му, через рік після отримання звання заслуженого винахідника, Борис Грабовський помер і був похований у столиці Киргизії — Бішкеку.

Підготував Олександр ТЕРЕВЕРКО

Військовослужбовці KSK провели низку успішних операцій під час війни в Афганістані

У БУНДЕСВЕРІ НА СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦЯ НАВЧАЮТЬСЯ ДВА-ТРИ РОКИ

БІЙЦІ ПРОХОДЯТЬ ЧИСЛЕННІ КУРСИ Й ТРЕНУВАННЯ В 17 РІЗНИХ ТАБОРАХ І ШКОЛАХ ПО ВСЬОМУ СВІТУ

Нині провідні армії світу приділяють значну увагу розвиткові сил спеціальних операцій, готових виконувати найскладніші військові завдання. Однією з країн, чиї ССО — серед найбільш боєздатних та підготовлених, є Німеччина

Командування спеціальних операцій — Kommando Spezialkrafte (KSK) в бундесвері створено 20 вересня 1996 року. А кадрове ядро сформованого KSK становили офіцери 25-ї повітрянодесантної бригади.

Більшість військовослужбовців набрали з колишніх Bravo Kompänie — рот спецпризначення окремих повітрянодесантних бригад, створених на початку 1990-х, які вже було «заточено», зокрема, під операції зі звільнення заручників. Іншим джерелом підготовленого особового складу стали підрозділи глибинної розвідки армійських корпусів.

На початку 2000-х збройні сили Німеччини підійшли до чергового етапу реформ. На порядку денному постало питання створення Сил швидкого реагування НАТО. До їхнього складу передбачали включити німецькі повітрянодесантні війська та командування спецоперацій. Тоді вирішили об'єднати KSK й аеромобільні сили в межах єдиної організаційної структури. Зрештою, у квітні 2001-го в бундесвері з'явилася дивізія спеціальних операцій (Division Spezielle Operationen, DSO). До її складу, крім KSK, увійшли 26-та й 31-ша повітрянодесантні бригади.

Головна військова кампанія командування спецоперацій — участь у війні в Афганістані, у яку її сили активно задіяли, починаючи з листопада 2001 року. На рахунку KSK — низка успішних акцій, серед яких найважливіша — затримання восени 2012-го Мулли Абдула Рахмана, одного з лідерів Талібану й так званого тіньового губернатора північного Афганістану.

Досвід участі в афганській кампанії підштовхнув до зміни німецької концепції застосування спецпризначенців. Замість антитерористичного ухилу повернувся пріоритет класичних завдань армійських спецпідрозділів: розвідка, наведення й коригування артилерії та авіації, силові акції із захоплення або знищення важливих об'єктів та керівників противника. Виникла також ідея об'єднання частин DSO зі структурними одиницями армійської авіації під єдиним командуванням.

Майбутні бійці KSK мають арктичний гарт за Полярним колом у Норвегії, пустельний — в Ізраїлі, а до бойових дій в умовах джунглів готуються у Французькій Гвіані. Велику увагу приділяють вивченню мов: боєць спецпризначення повинен уміти швидко говорити мінімум двома іноземними мовами

Тож 2011 року бундесвер створив нове з'єднання — дивізію швидкого реагування (Division Schnelle Kräfte, DSK). Кадрове ядро DSK становили офіцери дивізії спецоперацій, фактично це було її переформування із приєднанням до неї частин армійської авіації. Дивізію, по суті, розгорнуто за штатами воєнного часу, і вона перебуває в постійній бойовій готовності.

В оперативному плані KSK підпорядковано створеному 2012 року відділу спеціальних операцій (Abteilung Spezialoperationen) об'єднаного оперативного командування бундесверу. Бойові структури командування — це чотири роти спецпризначення та спеціальна рота, сформована з досвіду відряджень в Афганістан. Її основна функція — радіоелектронне пригнічення засобів зв'язку супротивника та сигналів радіодетонаторів мін і саморобних вибухових пристроїв.

Кожна із чотирьох бойових рот спеціального призначення (приблизно по сто осіб) уключає в себе п'ять взводів. Бійці кожного з них, окрім загальної для всіх підготовки, здобувають додаткову спеціалізацію. Військовослужбовці взводу наземних операцій дістають навички водіння різних транспортних засобів і виживання в пустельній місцевості. Хоча спецпризначенці мають десантну підготовку, бійці взводів парашутистів також проходять вишкіл із висотних стрибків.

Бійці амфібійного взводу додатково вивчають програму підготовки бойових плавців і проходять курс виживання в джунглях та екваторіальній місцевості. Військовослужбовців взводів, призначених для дій у гірських і арктичних умовах, також навчають премудростей альпінізму. Слід зазначити, що кожна рота має відповідно фахово підготовлену снайперську групу.

Кожен бойовий взвод складається із чотирьох відділень (груп). Усі бійці мають медичну й мінно-вибухову підготовку, водночас деякі мають свою спеціалізацію. Мінімально в групу входить чотири особи, обов'язково — медик і фахівець із мінно-вибухової справи.

Військовослужбовців KSK вишколює складна багатоетапна підготовка. По-перше, усі кандидати в його підрозділи проходять курс бойового виживання бундесверу Einzelkampferlehrgang («курс навчання одиночного бійця», EKL). Він має два етапи: базовий EKL1 і професійний EKL2. Базовий етап раніше треба було пройти будь-якому здобувачеві офіцерського звання, тепер цей курс обов'язковий тільки для офіцерів бойових підрозділів.

П'ятитижневий курс EKL2 включає в себе інтенсивні тести фізичного стану, гірську, парашутну, вогневу підготовки, вивчення основ маскування, розвідки й упізнавання цілей, організації засідок та укриттів. Ті, що пройшли цей етап, одержують ще одну нашивку та право на вступний відбір у KSK.

Вступні випробування теж мають два етапи. Перший — тритижневий, що включає в себе серію фізичних, психологічних та інтелектуальних комп'ютерних тестів. Того, хто успішно склав їх (відсіюють у середньому близько 60% кандидатів), допускають до другого етапу, який має назву «Курс виживання бійця спецпризначення».

Крім 90-годинного маршу гірсько-лісистою місцевістю, у курс уключено тести на психологічну стійкість. Претендентів піддають тривалому перебуванню без сну, їжі та пиття, допитам із застосуванням психологічного та фізичного впливу (вода, звукові подразники). На початку XXI століття відсів перевищував 90%, потім курс дещо спростили, і тепер відсоток відсіву знизився до 80. Той, хто пройшов курс, дістає можливість укласти контракт із зарахуванням у списки особового складу Центру навчання та випробувань KSK.

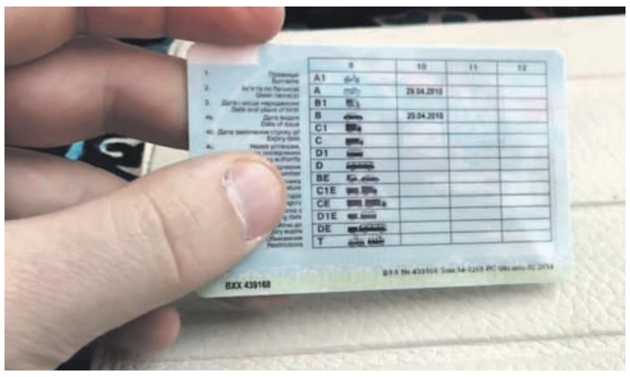
У цьому центрі військовослужбовець проходить дворічне навчання, яке включає в себе численні курси, тренінги в 17 різних тренувальних таборах і школах по всьому світу. Майбутні бійці KSK проходять арктичний гарт за Полярним колом у Норвегії, пустельний — в Ізраїлі, а до бойових дій в умовах джунглів готуються у Французькій Гвіані. Велику увагу приділяють вивченню мов: спецпризначенець повинен уміти швидко говорити мінімум двома мовами. Програма підготовки спецпризначенця включає в себе й курс із рукопашного бою. Тільки після двох (іноді трьох) років інтенсивної підготовки військовослужбовця переводять у бойові підрозділи. Водночас протягом усієї служби (вік бійців спецпідрозділів обмежено 41 роком) німецький спецпризначенець, по суті, продовжує вчитися.

Для залучення кандидатів і збереження кадрів значну увагу приділяють фінансовому стимулюванню. Кожен, хто пройшов вступні випробування, одержує разову виплату в кілька тисяч євро й додаткову надбавку до грошового забезпечення. За кожен рік вислуги в підрозділах спецпризначення військовик отримує премію.

Підготував Роман ВУС

ЧИ ПОТРІБНО МІНЯТИ ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ

В УКРАЇНІ З ОСЕНІ ПОЧНУТЬ ВИДАВАТИ ВОДІЙСЬКІ ПОСВІДЧЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗРАЗКА. ВОНИ МАТИМУТЬ УБУДОВАНИЙ ЧИП. ТАКІ ДОКУМЕНТИ АВТОМАТИЧНО ВИЗНАВАТИМУТЬ У ЄВРОПІ

— Зовнішній вигляд прав не зміниться. На електронному чипі продублюють візуальну інформацію. На ньому також накопичуватимуться всі дані про власника посвідчення. Це дасть змогу краще контролювати правопорушення водія. Адже нині поліція фізично не може встановити, чи у водія перше порушення правил, чи повторне. Тому процедура оформлення штрафу займає багато часу й на практиці не завжди працює, — розповів експерт з автоправа Володимир Каравaєв виданню gazeta.ua.

Чипування водійських посвідчень необов'язкове. Водій має право самостійно вирішувати, міняти права чи користуватися документами колишнього зразка, каже фахівець. «Згідно з європейською директивою, всі права, видані до набуття чинності норм, дійсні. Усередині країни можна буде їздити як за «ламінованими» правами, які не мають терміну дії, так і за пластиковими картками, придатними 30 років. Тому поки що чиповані права матимуть ті, котрі їх отримують уперше або замінюють», — каже автоексперт.

Нові водійські права матимуть різні терміни дії та кількість медичних оглядів. Водії категорій С і Д змінюватимуть посвідчення й проходитимуть медогляд кожні п'ять років. Водії легкових автомобілів — кожні 10–15 років. Для автовласників, старших за 50, обов'язковий медогляд кожні три-п'ять років. «Після закінчення терміну дії посвідчення водії не повинні по-новому складати іспити. Треба лише переоформити медичну довідку. Процедура переоформлення прав займе не більше як півгодини. Крім того, чип дасть змогу робити це дистанційно», — розповідає фахівець. Нові документи із чипом коштуватимуть на 10,5 грн дорожче, аніж пластикові, стверджують у сервісному центрі МВС. Сьогодні вартість пластикових прав — 201 грн. З липня запровадили нові екзаменаційні білети з Правил дорожнього руху. Охочі отримати водійські права відповідатимуть на питання певної водійської категорії. Тест із 20 питань триватиме 20 хвилин. Питання вибиратиме електронна система випадковим методом.

ТОП-5 «ЗЕЛЕНИХ» АВТО

Попит на «зелений» транспорт дедалі зростає, тому автомобільні експерти вирішили з'ясувати, які електрокари та гібриди є найдоступнішими нині на ринку. Отже, рейтинг ТОП-5 таких машин.

Гібрид Toyota Prius

На п'ятому місці рейтингу опинився найвідоміший у всьому світі гібрид Toyota Prius. На американському ринку цю машину пропонують за 24 360 доларів. Автомобіль має економічну силову установку, продуктивність якої становить 121 к. с.

Mitsubishi i-MiEV

Четверта позиція дісталася компактному електрокарові Mitsubishi i-MiEV. Цей хетчбек продають за 23 845 доларів.

Кросовер KIA Niro

На третьому місці опинився кросовер KIA Niro, вартість якого становить 23 785 доларів.

Hyundai Ioniq

Другу позицію зайняла модель Hyundai Ioniq. Хетчбек із гібридною силовою установкою пропонують за 23 080 доларів.

Хетчбек Toyota Prius

Очолила рейтинг також модель Toyota Prius, але в кузові хетчбек і з 99-сильною установкою. Пропонують машину за 21 035 доларів.

ПОРАДИ ТОМУ, ХТО КУПУЄ УЖИВАНЕ АВТО

Головним критерієм якості ненового автомобіля є стан його кузова. Продавці таких авто, а також перекупники всіляко намагатимуться приховати всі їхні вади, тож не варто робити висновок про авто тільки за зовнішнім виглядом. Якщо автомобіль «як новенький», то може виявитися, що це далеко не так.

Тож потрібно дізнатися, чи не потрапляв автомобіль в аварії. Саме це продавці найчастіше намагаються приховати від покупця. Аби з'ясувати, чи немає перекосу стійок, треба перевірити зазор біля дверей. Зазори мають бути однаковими. Спробуйте відчинити дверці й зачинити. Якщо ця дія відбулася без зайвих механічних звуків (має бути чутно лише звук механізму замка), то особливих пошкоджень немає. Для виявлення попередніх слідів фарбування й рихтування рекомендують заглянути під ущільнювачі дверей і багажника.

Важливим критерієм є рівень зазорів бамперів. Їх має бути зведено до мінімуму, і вони не мають впадати у вічі. Важливою деталлю під час огляду кузова автомобіля є огляд шумоізоляції кришки капота й багажника, а також перевірка їхньої жорсткості. Якщо ці елементи не є пошкодженими, то або вони не ламалися, або їх повністю замінено.

У разі виявлення вм'ятин або слідів рихтування рекомендують зробити детальний огляд автомобіля на СТО.

Наступний етап — перевірка двигуна. З'ясуйте, чи немає патьоків мастильних та охолоджувальних матеріалів на двигуні. Перед тим як заводити машину, перевірте рівень охолоджувальних матеріалів, а також мастила. Не варто вести мову про проблеми автомобіля (двигуна), якщо машина не завелася з першого разу.

Немає нічого страшного, якщо довелося двічі-тричі повернути стартером мотор. А от якщо спроб побільшало, то варто звернути на це особливу увагу й за бажання проконсультуватися із цього приводу на СТО.

На сьогодні на ринку ненових авто перші позиції займають Ford, Opel, Volkswagen, BMW. Серед цих марок вирізняються Ford і BMW: це найпопулярніші марки.

Автомобілі марки Ford зберігають абсолютну першість, оскільки машини цієї марки завжди мали порівняно недороге обслуговування, а також високу якість і надійність складання моделей.

Тож іще раз нагадаємо: не варто оцінювати авто за його зовнішнім виглядом! Коли ви сумніваєтеся в справності тієї чи іншої запчастини або машини в цілому, то не буде зайвим проконсультуватися з фахівцем на СТО.

TOYOTA ЗАПУСКАЄ СЕРІЙНЕ ВИРОБНИЦТВО АВТІВОК ІЗ ВОДНЕВИМ ДВИГУНОМ

У Японії розробили першу автівку, що має водневий двигун. Це справжній прорив енергетики без вуглеводнів, інформує «5-й канал».

Як стало відомо, японська автомобільна корпорація Toyota створила й запустила в серійне виробництво першу у світі машину з водневим двигуном Toyota Mirai. Енергія в унікальному двигуні автомобіля виробляється за рахунок реакції окислення водню всередині електрохімічного генератора. За словами фахівців, потужність електромотора становить 136 к. с.

Новий седан працює тільки на воді, а замість шкідливих вихлопів виробляє чисту воду. За словами конструкторів, однієї заправки вистачає на 650 км шляху. Як повідомляють, вартість заправки бака автівки в розрахунку на 1 км становить лише $0,1.

Наразі відомо, що новинка автопрому обійдеться в $60 000. Утім, у Японії оголосили, що всі покупці екологічних седанів отримають від держави субсидію в $17 000.

Також найближчим часом на ринок водневих автомобілів планує вийти японська компанія Honda.

ЯК ПРАВИЛЬНО КОРИСТУВАТИСЯ АВТОКОНДИЦІОНЕРОМ

Улітку кондиціонер чудово допомагає впоратися зі спекою й задушливим повітрям. Щоправда, крім зручності, прохолодне повітря з кондиціонера може також стати причиною простудних захворювань. Коли температура повітря на вулиці наближається до +30, спокуса зробити повітря в авто прохолоднішим є дуже високою. Як зберегти комфортну температуру в салоні та не застудитися?

Перш ніж заводити автомобіль, рекомендують провітрити салон. Адже якийсь час ваша машина стояла зачинена, повітря в ній явно не найсвіжіше. До того ж провітрювання знизить температуру в авто, яке нагрілося в закритому просторі, й перепад буде вже значно нижчим, ефект від кондиціонування настане скоріше. Спочатку можна проїхатися з відчиненими вікнами, а не чекати на паркуванні: так повітря скоріше провітрить салон.

Згодом умикайте охолодження, спрямувавши потоки повітря так, щоб не перебувати в епіцентрі холоду. Не рекомендують ставити максимально низьке охолодження. Завдяки цьому ви уникнете різкого перепаду температур, що якраз і провокує захворювання.

Безпечною різницею вважають сім градусів, а комфортною температурою приміщення салону — 22–24 градуси.

Також не забувайте регулярно міняти фільтри кондиціонера. У них залишаються бактерії, які накопичуються й потрапляють вам у легені разом із потоком повітря, провокуючи розвиток вірусів. На цьому не варто економити.

Під час тривалих поїздок рекомендують провітрювати салон кожні одну-дві години: через кондиціонування повітря стає сухим, а це шкідливо для слизової.

Матеріали сторінки підготував Анатолій КРАВЕЦЬ

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО МОБІЛЬНІ ТЕЛЕФОНИ

МОБІЛЬНИЙ ТЕЛЕФОН УВІЙШОВ У НАШЕ ЖИТТЯ, І СЬОГОДНІ ВАЖКО ЗУСТРІТИ ЛЮДИНУ, ЯКА Б НЕ МАЛА ЦЕЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКУ

Найперший мобільний телефон у світі

Найпершим поговорив по мобільному телефону працівник компанії Motorola Мартін Купер. Він здійснив перший дзвінок 1973 року, перебуваючи на одній із вулиць Нью-Йорка. Через 10 років телефон Motorola DynaTAC став першим мобільником, який можна було придбати просто в магазині. Коштував він на той час 3995 доларів.

Найперший у світі смартфон

Найперший у світі смартфон з'явився через 20 років із часу розробки мобільного телефона, 1993 року, і його було презентовано на Wireless World Conference у місті Флориді. Вага телефона становила близько 500 г, за функціональністю він випереджав перший мобільний телефон.

Обмеження для СМС у 160 символів

Чому обмеження для СМС становить 160 символів? Річ у тім, що творець СМС Фрідгельм Гільбранд, який і придумав надсилати 128-бітове повідомлення по мобільній мережі, задумався якось над тим, яке обмеження кількості символів увести для СМС, адже зі зрозумілих причин довжина їх має бути обмеженою.

Він сидів за своєю друкарською машинкою, намагаючись знайти оптимальну кількість символів для набору СМС і дійшов висновку, що в два рядки можна вмістити коротку замітку, що й становило 160 символів, тобто йому так здалося. У майбутньому його підтримали всі оператори стільникового зв'язку.

Найдорожчий телефон у світі

Найдорожчий телефон у світі коштує близько 5 млн фунтів стерлінгів. Називається він iPhone 4 Diamond Rose, а створив його британський ювелір Стюарт Г'юз. У цьому телефоні вбудовано 500 діамантів вагою більш як у сто каратів, надкушене яблуко з рожевого золота з 53 діамантами та 7,4-каратний рожевий діамант на місці кнопки Home. Ну а як подарунок додано ще один діамант, тільки зелений, який можна вставити замість рожевого.

Найпопулярніші телефони

Можна було б припустити, що найпопулярнішим брендом мобільних телефонів є iPhone, але, як доводить статистика, найпопулярніший телефон усіх часів і народів — це Nokia 1100, звичайний gsm-телефон, який випустили 2003 року. Таких телефонів було продано 250 мільйонів. Серед найпопулярніших також Nokia 3210 і 3310 та Motorola RAZR.

За матеріалами: tut-cikavo.com

ЯПОНСЬКИЙ ХУДОЖНИК МАЛЮЄ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ У СТИЛІ АНІМЕ

Японський художник створює художні композиції в стилі аніме, головними героями яких стають українські військові й патріоти, повідомляють Українські Новини. Свої роботи автор розміщує в Twitter під ніком @msc_nm.

За інформацією, розміщеною на сайті Erepublik, у Японії в певних колах поширилася мода на артефакти війни на окупованому російсько-терористичними угрупованнями українському Донбасі.

Автори публікації також відзначають, що серед японської молоді розвивається певний культ Збройних Сил України. Молоді люди скуповують все, що стосується української армії, — одяг, взуття, шеврони, прапори та макети зброї.

ГУМОРЕСКИ

— Чому ж отак? Знайдеш одну, шукаєш довго іншу. Таке життя, — жалівся Федя зранку своєму другу. Вже все перешукав, та все ж її шукати мушу…

— Це ти про свою Галю?

— Ні, я про шкарпетку другу.

***

Усе про футбол, гравців, футбольні гранди
Тепер цікавить жінку, хоч як дивно.
Вона вже навіть знає три команди:
«Шахтар», «Динамо» та «Іди по пиво!»

Павло ГЛАЗОВИЙ

ОГОЛОШЕННЯ

Військова академія (м.Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

1. Заступник начальника кафедри управління діями підрозділів високомобільних десантних військ факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн.

2. Старший викладач кафедри управління діями підрозділів високомобільних десантних військ факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (три посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

3. Старший викладач кафедри повітрянодесантної підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (дві посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

4. Старший викладач кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (п'ять посад), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

5. Викладач кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (чотири посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

6. Заступник начальника кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн.

7. Старший викладач кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (дві посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

8. Викладач кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (три посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

9. Професор кафедри розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

10. Старший викладач кафедри розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

11. Викладач кафедри розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

12. Старший викладач кафедри бойового застосування технічних засобів розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

13. Викладач кафедри бойового застосування технічних засобів розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

14. Старший викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

15. Викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

16. Заступник завідувача кафедри іноземних мов факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5852 грн.

17. Викладач ВНЗ кафедри іноземних мов факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (сім посад), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

18. Старший викладач кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

19. Викладач кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади), ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

20. Доцент кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади по 0,5 ставки), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5472 грн.

21. Старший викладач кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

22. Викладач кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (три посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

23. Викладач ВНЗ кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

24. Начальник кафедри ремонту та експлуатації автомобільної та спеціальної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.

25. Старший викладач кафедри ремонту та експлуатації автомобільної та спеціальної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

26. Професор кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5824 грн.

27. Старший викладач ВНЗ кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5136 грн.

28. Старший викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

29. Викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (дві посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

30. Доцент кафедри електротехніки та систем ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (дві посади по 0,5 ставки), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5472 грн.

31. Викладач ВНЗ кафедри електротехніки та систем ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (дві посади по 0,5 ставки), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

32. Заступник завідувача кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5852 грн.

33. Професор кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5824 грн.

34. Старший викладач ВНЗ кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5136 грн.

35. Викладач ВНЗ кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (чотири посади по 0,5), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

36. Заступник начальника кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн.

37. Старший викладач кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

38. Викладач кафедри тактики та загальновійськових дисциплін (дві посади), ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

39. Доцент кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

40. Старший викладач кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

41. Викладач кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, ШПК — «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

42. Доцент кафедри фундаментальних наук, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5472 грн.

43. Старший викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук (одна посада та дві посади по 0,5 ставки), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 5136 грн.

44. Викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук, ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4464 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади начальника (завідувача) кафедри: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають науковий ступінь доктора (кандидата) наук, вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної роботи — не менше як п'ять років, оперативно-тактичний рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Кваліфікаційні вимоги до посади заступника начальника (завідувача) кафедри: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше як три роки;

або особи, які мають вчене знання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь, стаж науково-педагогічної діяльності — п'ять років;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше як десять років.

Кваліфікаційні вимоги до посади професора: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступін вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

або особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше як три роки;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук та стаж науково-педагогічної діяльності — п'ять років;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше як десять років.

Кваліфікаційні вимоги до посади доцента: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи — п'ять, років;

або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше як десять років стажу науково-педагогічної роботи.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) чи науковий ступінь;

або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який, має не менше як п'ять років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Кваліфікаційні вимоги до посади викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Для участі у конкурсі надсилають такі документи: рапорт, який подають за командою (заяву); автобіографію; копії документів про вищу освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службову характеристику; копії паспорта та трудової книжки (для працівників); завірену копію службової картки (для військовослужбовців); медичну характеристику (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідку про військову службу (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів); письмову згоду на збір та обробку персональних даних.

Термін подання документів — до 10.09.2017 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 631-475.

Документи надсилають на адресу: 65009, м. Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — технічний майданчик площею 229,90 кв. м, військове містечко № 210.

Розташування об'єкта оцінки: Київська обл., м. Ірпінь, вул. 11-а лінія.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.07.2017.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 28 серпня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — технічний майданчик площею 140,00 кв. м, військове містечко № 196.

Розташування об'єкта оцінки: Київська обл., м. Боярка, вул. Хрещатик, 103.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 31.07.2017.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11-й год. 00 хв. 28 серпня 2017 року, за адресою: м. Київ, вул. Авіаконструктора Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 18 (казарма), військове містечко № 1, площа — 39,75 м².

Розташування об'єкта оцінювання: 33001, м. Рівне, вул. Соборна, 227.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.08.2017 року.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — технічний майданчик, військове містечко № 3, площа — 1700 м².

Розташування об'єкта оцінювання: м. Рівне, вул. Небесної Сотні, 64 (колишня вул. Кіквідзе).

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.09.2017 року.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 453 (сховище), військове містечко № 2, площа — 66,20 м².

Розташування об'єкта оцінювання: 33001, м. Рівне, вул. Соборна, 364.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.08.2017 року.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — технічний майданчик, військове містечко № 2, площа — 1518,00 м².

Розташування об'єкта оцінювання: м. Рівне, вул. Соборна, 364.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.09.2017 року.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 496 (ПТО), військове містечко № 2, площа — 242,90 м².

Розташування об'єкта оцінювання: 33001, м. Рівне, вул. Соборна, 364.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.08.2017 року.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення в будівлі інв. № 423 та № 495 (майстерня), військове містечко № 2, площа — 73,70 м².

Розташування об'єкта оцінювання: 33001, м. Рівне, вул. Соборна, 364.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного). Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.08.2017 року.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації стосовно оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто, за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкти оцінювання:

№ з/п	Назва об'єкта оцінки, адреса	Площа, м²	Орієнтовна дата оцінювання
1.	Нежитлове приміщення в будівлі побутових приміщень інв. № 145, в/м № 55, Рівненська область, Рівненський район, смт Оржів, вул. К. Савури, 1	86,20	31.08.2017 року
2.	Нежитлове приміщення в будівлі побутових приміщень інв. № 145, в/м № 55, Рівненська область, Рівненський район, смт Оржів, вул. К. Савури, 1	100,50	

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження терміну дії договорів оренди.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе на 1 об'єкт: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають на 1 об'єкт окремо в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного оголошує конкурс із відбору суб'єктів оцінної діяльності, яких буде залучено до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання:

№ з/п	Назва об'єкта оцінки, адреса	Площа, м²	Орієнтовна дата оцінювання
1.	Нежитлове приміщення в будівлі свинарника інв. № 26, в/м № 17, Рівненська область, Рівненський район, с. Обарів, ур. Ліски	502,00	31.08.2017 року

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Рівного (далі — КЕВ м. Рівного).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження терміну дії договору оренди.

До участі в конкурсі залучають суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 під № 699/271443. Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає в себе: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочення платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Рівного не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10-й год. 00 хв. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8.

Документи надсилати поштою на адресу: 33001, м. Рівне, вул. Чернишова, 8, КЕВ м. Рівного; надавати особисто за адресою: м. Рівне, вул. Чернишова, 8, каб. 13. Телефон для довідок: (0362) 63-00-57, електронна адреса: sekretarkev@i.ua.

***

КЕВ м. Чернігова про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, яких залучатимуть до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, що відбувся 04.08.2017 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. під № 699/27144, конкурсна комісія ухвалила рішення:

ФОП Волченкова О. С. — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, якого буде залучено до проведення незалежної оцінки з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати під час укладання договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігова, а саме:

Об'єкт № 1: нежитлові приміщення будівлі магазину загальною площею 74,0 кв. м, за адресою: Чернігівська область, м. Ніжин, вул. Прилуцька, 96А, в/м № 12, буд. № 205.

Об'єкт № 2: нежитлові приміщення будівлі магазину загальною площею 50,80 кв. м, за адресою: Чернігівська область, м. Ніжин, вул. Прилуцька, 96А, в/м № 12, буд. № 205.

***

Інформація КЕВ м. Запоріжжя МОУ про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, проведеного 12.07.2017 р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, розташування (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Нежитлові будівлі за ГП № 528 площею 570,4 кв. м та буд. за ГП № 450 площею 207,8 кв. м, що перебувають на балансі КЕВ м. Запоріжжя.	ПП Оціночна фірма «Аналітик»

***

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке перебуває на балансі та обліковується в КЕВ м. Харкова:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, розташування (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Нежитлові приміщення окремо розташованої будівлі № 23 нерухомого військового майна загальною площею 129,5 м² за адресою: м. Харків, вул. Залютинська , 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харкова, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
	Нежитлові приміщення будівлі № 40 нерухомого військового майна загальною площею 31,0 м²: частина покрівлі площею 15,0 м² та частина приміщення технічного поверху площею 16,0 м² за адресою: м. Харків, вул. Культури, 5, в/м № 9, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою подовження терміну дії договору оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. під № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харкова конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подають у складі конкурсної документації, завіряють позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше, ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає в себе заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсну пропозицію претенденти подають в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція», і вона має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо його не визначено в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочення платежів).

У разі якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки подібного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться в КЕВ м. Харкова за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України від 05.08.2017 № 13521/з Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади директора державного підприємства «Готель «Власта», яке належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне управління майна та ресурсів.

Юридична та фактична адреса підприємства: 79007, м. Львів, вул. Клепарівська, 30.

Тел.: (032) 233-34-27, (032) 233-34-30.

Основні напрямки діяльності:

надання готельних послуг.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см;

автобіографія, написана власноручно, резюме;

конкурсна пропозиція;

належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копію документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації;

згода на обробку персональних даних;

заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2);

довідка про стан здоров'я із сертифікатами нарколога і психіатра;

довідка про відсутність судимості;

інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством;

рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендентів:

повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно до пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 01.09.2017 за адресою:

03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору — до 06.10.2017, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом 3 днів після його завершення.

По довідки звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному управлінні майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на офіційному WEB-порталі Міністерства оборони України в розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

Оголошення щодо результатів засідання постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України

9 серпня 2017 року відбулося засідання постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України (далі — Комісія), щодо розгляду документів претендентів на заміщення посад керівників державних підприємств Міністерства оборони України (далі — ДП МОУ), а саме: Центральне територіальне управління капітального будівництва, ДП Східне управління капітального будівництва МО України, ДП Подільське управління капітального будівництва МО України, ДП Західне управління капітального будівництва МО України, ДП «Черкаське будівельно-монтажне управління», ДП «Укрспецналадка» відповідно до конкурсу, оголошеного 06 липня 2017 року.

За результатами роботи комісії встановлено, що на заміщення посад керівників 5 суб'єктів господарювання, функціональне управління якими здійснює Головне квартирно-експлуатаційне управління ЗС України, надійшли документи лише по одному претенденту.

ВИРІШЕНО:

1. Відповідно до пункту 14 Порядку проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 03.09.2008 № 777, відмовити в допуску до конкурсного відбору на заміщення вакантної посади керівника ДП Західне управління капітального будівництва МО України ЧОПКУ І.М. як такому, що не відповідає кваліфікаційним вимогам конкурсного відбору, а саме: освіта не відповідає напрямку діяльності підприємства та недостатній стаж роботи на керівних посадах нижчого рівня.

2. Відповідно до пункту 19 Порядку проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 03.09.2008 № 777, у разі подання пропозицій від одного учасника конкурс не проводиться.

Отже, вважати таким, що конкурс на заміщення посади керівників вищезазначених ДП МОУ не відбувся у зв'язку з відхиленням конкурсних пропозицій всіх кандидатів.

***

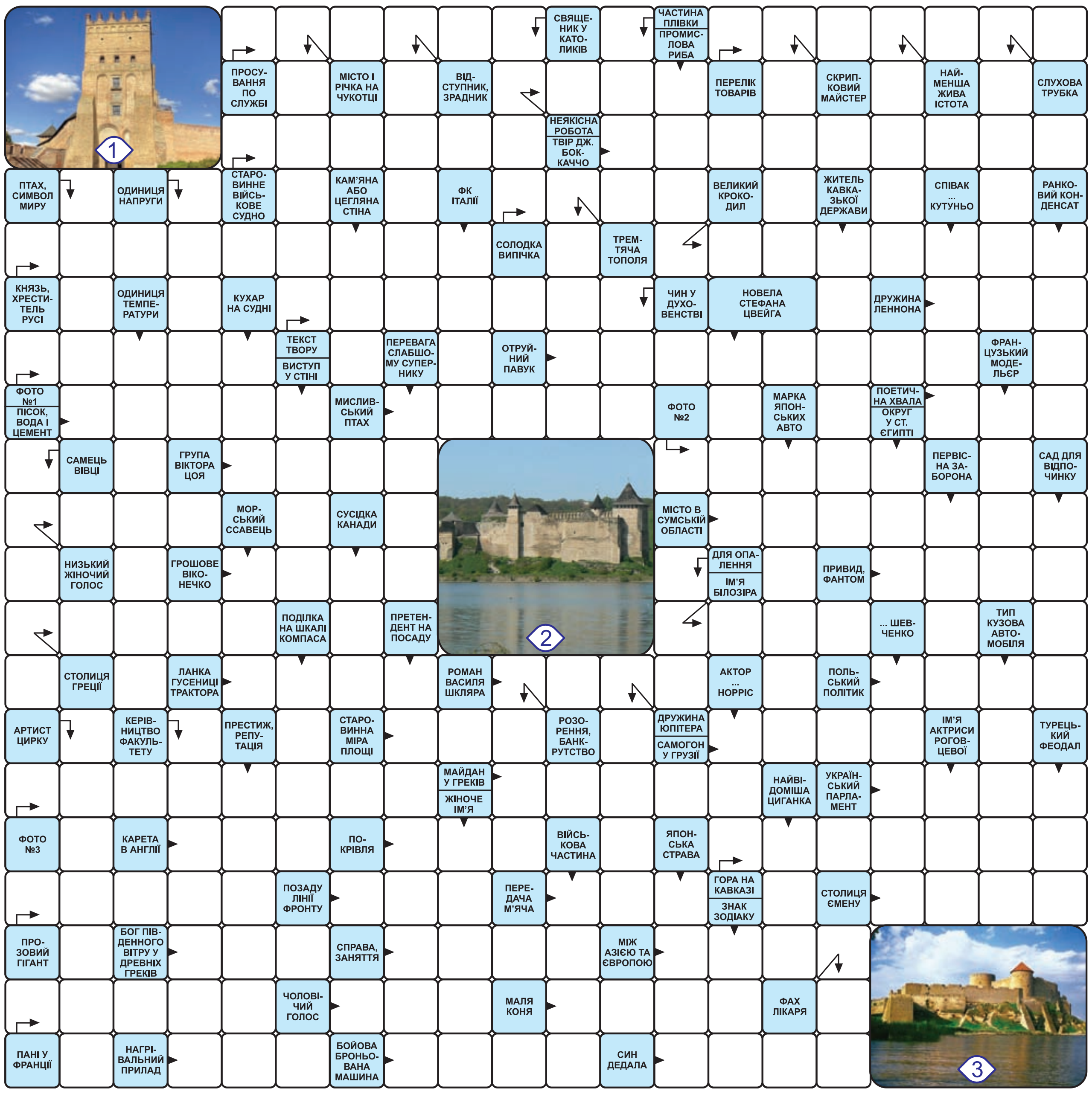
Посвідчення учасника бойових дій, серія УБД, № 130543, видане на ім'я Щербина Андрія Анатолійовича, вважати недійсним.

***

Посвідчення учасника бойових дій, серія АА, № 523468, видане Табунщику Василю Вікторовичу 21.04.2015 року командуванням ВДВ ЗС України, вважати недійсним.

14 дітей із Станиці Луганської відпочили у санаторії «Хрінники», що в Рівненській області. Це стало можливим завдяки співпраці військовослужбовців Рівненського зонального відділу Військової служби правопорядку, представників Станично-Луганської райдержадміністрації та органів соціального захисту Рівненської обласної державної адміністрації, які організували їм цей відпочинок.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС

ЖИТТЯ ІДЕ І ВСЕ БЕЗ КОРЕКТУР

Життя іде і все без коректур.
І час летить, не стишує галопу.
Давно нема маркізи Помпадур,
і ми живем уже після потопу.

Не знаю я, що буде після нас,
в які природа убереться шати.
Єдиний, хто не втомлюється, - час.
А ми живі, нам треба поспішати.

Зробити щось, лишити по собі,
а ми, нічого, - пройдемо, як тіні,
щоб тільки неба очі голубі
цю землю завжди бачили в цвітінні.

Щоб ці ліси не вимерли, як тур,
щоб ці слова не вичахли, як руди.
Життя іде і все без коректур,
і як напишеш, так уже і буде.

Але не бійся прикрого рядка.
Прозрінь не бійся, бо вони як ліки.
Не бійся правди, хоч яка гірка,
не бійся смутків, хоч вони як ріки.

Людині бійся душу ошукать,
бо в цьому схибиш - то уже навіки.

Ліна КОСТЕНКО

ВИСЛОВИ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ

• *Ви отримуєте від життя лише те, що наважуєтеся попросити. Не бійтеся підвищувати планку.*
Опра Вінфрі

• *Найкращий спосіб почати робити — перестати говорити й почати робити.*
Волт Дісней

• *Іноді щось може йти не так, як хотілось би, але ви не повинні зупинятися.*
Майкл Джордан

• *Навчання ніколи не вичерпує розум.*
Леонардо да Вінчі

• *Прагни не до того, щоб досягти успіху, а до того, щоб твоє життя мало сенс.*
Альберт Ейнштейн

• *Любов не терпить пояснень. Їй потрібні вчинки.*
Еріх Марія Ремарк

ВІТАЄМО!

9 серпня відзначив свій день народження заступник командувача з морально-психологічного забезпечення — начальник управління морально-психологічного забезпечення Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник
КУДРЕНКО
Олег Васильович

Шановний Олеже Васильовичу!
Щиросердечно вітаємо Вас із днем народження!
Бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, добробуту, оптимізму та невичерпної енергії в здійсненні всіх прагнень і задумів в ім'я зміцнення боєздатності Повітряних Сил Збройних Сил України!
З повагою товариші та колеги

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Після реєстрації шлюбу наречений виносить наречену із рацсу на руках. Вона йому на вухо:
— Іванку, ми вже одружені?
— Так.
— То я на шию пересяду.

***

У мене дружина — мудра жінка!
Навіть якщо ми з нею посварилися й не розмовляємо, мене завжди чекає вдома після роботи смачна вечеря: борщ, пельмені, компот! Щоправда, усе в одній тарілці…

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 29377 Замовлення 55660
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ЧИЖЕВСЬКА
Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114